

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

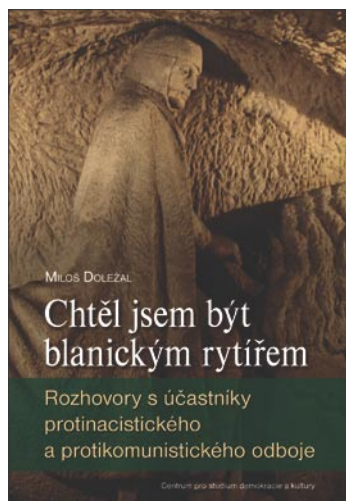
ÚNOR 2011

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, ÚNOR 2011

MILOŠ DOLEŽAL

Chtěl jsem být blanickým rytířem Rozhovory s účastníky protinacistického a protikomunistického odboje

Rozhovory s lidmi, kteří se postavili totalitnímu zlu, bojovali ve II. a III. odboji, na válečných frontách, prošli nacistickými a bolševickými koncentráky nebo byli jinak poznamenáni totalitními režimy. Válečný letec, parašutista, sedlák, kněz, lékař, manželka popraveného a další popisují své životní cesty v soukolí dějin. Kniha obsahuje rozhovory s gen. Antonínem Husníkem, Josefem Cichrou, P. Josefem Valeriánem, Antonínem Štecherem, Miladou Všetíčkovou, Josefínou Napravilovou, MUDr. Milanem Zapletalem, gen. Zdeňkem Škarvadou, Lídou Plichtovou-Vondráčkovou, Karlem Janáčkem, gen. Antonem Petrákem, plk. Jiřím Loudou...

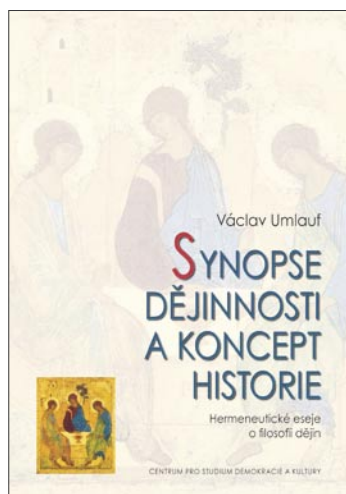
Brož., 264 str., 249 Kč

S. BALÍK, O. CÍSAŘ, P. FIALA A KOL.

Veřejné politiky v České republice v letech 1989–2009

Kniha nabízí ojedinělý přehled osmnácti nejdůležitějších veřejných politik v České republice. Pomocí metody analýzy policy zkoumá vývoj jednotlivých politik od roku 1989, jejich aktéry, současný legislativní rámec, klíčové problémy a perspektivy. Pozornost je věnována bezpečnosti, církevní, dopravní, energetické, finanční, hospodářské, informační, kulturní, obranné, regionální, sociální, sportovní, výzkumné a vzdělávací, zahraniční, zdravotnické a zemědělské politice a politice ochrany životního prostředí.

Brož., 696 str., 498 Kč

VÁCLAV UMLAUF

Synopse dějinnosti a koncept historie Hermeneutické eseje o filosofii ději

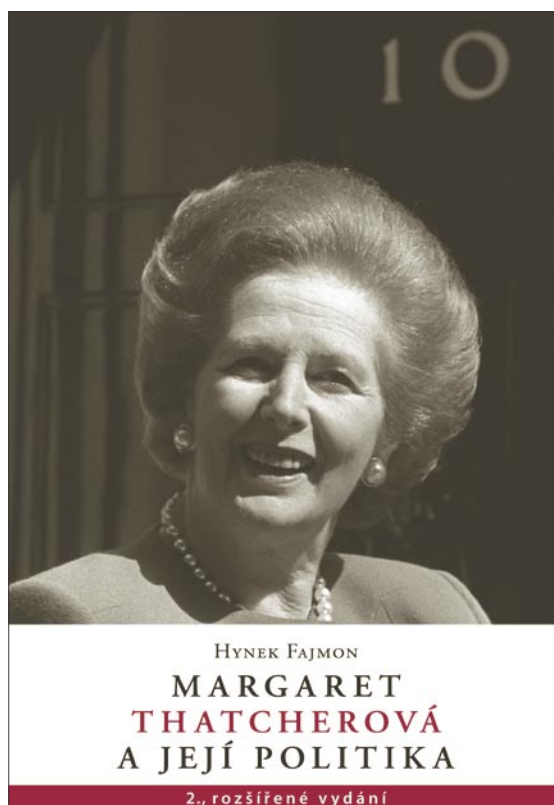
Eseje předložené v této knize jsou pokusem nabídnout jednotný pohled na dějiny od Homéra do současnosti, a to z dvoupólové perspektivy filozofie a historie. Z hlediska této hermeneutické elipsy je pak možné nejen porozumět dějinným proměnám pohledu na lidskou přirozenost a časovost, ale též spolu s autorem dospět k přesvědčení, že před filozofií stojí nový úkol: Jak formulovat smysl dějin pro začínající 21. století, totálně ovládané sociálním, objektivitou, vědou a technikou?

Brož., 528 str., 398 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

HYNEK FAJMON

Margaret Thatcherová a její politika

2., rozšířené vydání

Margaret Thatcherová je fascinující a inspirativní osobností moderní světové politiky. „Konzervativní revoluce“, kterou zahájila v osmdesátých letech, změnila tvář Velké Británie a později i východní Evropy. Kniha poslance Evropského parlamentu Hynka Fajmona Margaret Thatcherová a její politika vychází při příležitosti osmdesátých pátých narozenin bývalé premiérky. V úspěšné „politické biografii“ se autorovi (jenž původně vystudoval historii) podařilo skvěle skloubit důkladnou práci historika s rozhledem a zkušenostmi aktivního politika hájícího pravicové hodnoty. Druhé vydání knihy, jež poprvé vyšla v roce 1999, autor podstatně rozšířil a doplnil o kapitolu věnovanou působení a rozsáhlé spisovatelské činnosti Margaret Thatcherové po roce 1990, kdy odešla z aktivní politiky. Podstatně jsou rozšířeny i závěrečná chronologická příloha a slovníček nejvýznamnějších představitelů „thatcherismu“. K českému čtenáři se tak dostává první kompletní biografie političky, jejíž odkaz je stále živý a inspirativní.

Vázané, 392 str. + 16 str. fotopřílohy, 398 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

Iveta Frízlová

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	EU schválila normu bránící vstupu padělaných léčiv na evropský trh	20
PŘEHLED DĚNÍ ÚNOR 2011	8	Rada završila první čtení návrhu týkajícího se nutričního značení potravin	21
Daně	8		
Rada stvrdila směrnici o správní spolupráci v oblasti daní	8		
Doprava	8		
EP potvrdil kompromis týkající se práv cestujících autobusy	8		
Revize směrnice o tzv. euroviněťě postupuje do druhého čtení	9		
Energetika	10		
Komise uveřejnila sdělení o pokroku v oblasti obnovitelné energie	10		
Původní cíle Evropské rady?			
Energetika a inovace	11		
Hospodářská a měnová unie	12		
Francie a Německo navrhly vznik paktu pro konkurenceschopnost	12		
Závěry ECOFINu k evropskému semestru	14		
Otázka navýšení současného záchranného fondu EFSF se odsouvá na březen	14		
Rada svou pozici k rozpočtovým pravidlům v eurozóně představí do konce března 2011	15		
Justice a vnitro	16		
Komise: Využijme údaje o cestujících k boji proti terorismu a závažné trestné činnosti	16		
Komise zveřejnila Agendu EU v oblasti práv dítěte	17		
Regionální politika	18		
Rada nepřijala společnou pozici k politice soudržnosti	18		
Spotřebitelé	19		
IMCO: Taková je naše pozice k návrhu o právech spotřebitelů	19		
		Vnitřní trh	21
		Correia De Campos: EP restart vnitřního trhu bez sociální dimenze nepodpoří	21
		Změnu politiky v oblasti auditu podle Komise schvaluje většina aktérů	22
		EP schvaluje ve věci patentů tzv. posílenou spolupráci	23
		Komise reviduje „Small Business Act“	24
		Komise chce propojit obchodní rejstříky v celé EU	25
		Zaměstnanost a sociální věci	25
		EP: Opatrně s automatickým zvyšováním věku odchodu do důchodu	25
		Zemědělství	26
		EP poprvé projednával zprávu Alberta Desse o společné zemědělské politice do roku 2020	26
		Životní prostředí	29
		EP: Odpadní elektrická a elektronická zařízení musíme sbírat a recyklovat	29
		EP potvrdil kompromis týkající se omezení emisí CO ₂ z lehkých užitkových vozů	30
		VE ZKRATCE...	32
		PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	35
		KALENDÁŘ NA BŘEZEN 2011	37
		SEZNAM ZKRATEK	38
		SLOVNÍČEK	41
		SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	45

STALO SE...

Plénium EP 31. 1. 2011 potvrdilo kompromis ve věci posílení práv cestujících autobusy (více v příspěvku **EP potvrdil kompromis týkající se práv cestujících autobusy**).

Výbor IMCO 1. 2. 2011 specifikoval svou pozici k návrhu směrnice o právech spotřebitelů (více v příspěvku **IMCO: Taková je naše pozice k návrhu o právech spotřebitelů**).

Komise 2. 2. 2011 uveřejnila návrh směrnice o jmenované evidenci cestujících (tzv. PNR). Jejím cílem je bojovat se závažnou trestnou činností a terorismem skrze získávání a analýzu dat od leteckých dopravců realizujících mezinárodní lety (více v příspěvku **Komise: Využijme údaje o cestujících k boji proti terorismu a závažné trestné činnosti**).

Plénium EP 3. 2. 2011 zprávu Karl-Heinze Florenze z výboru ENVI týkající se zpřísnění stávající směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive) (více v příspěvku **EP: Odpadní elektrická a elektronická zařízení musíme sbírat a recyklovat**).

4. 2. 2011 proběhlo v Bruselu zasedání Evropské rady, které mělo být unikátně věnováno 2 hlavním tématům: energetické politice EU a podpoře inovací. Summitu přesto dominovaly opět otázky hospodářských problémů eurozóny a nově také dění v severní Africe (především v Tunisku a v Egyptě). Hlavy států a vlád nakonec věnovaly část jednání i problémům energetické strategie EU, energetické účinnosti, vnitřnímu trhu s energiemi, vnějším vztahům v oblasti energetiky i podpoře inovací a technologického rozvoje (více v příspěvku **Původní cíle Evropské rady? Energetika a inovace**).

Německo a Francie představily na summitu Evropské rady 4. 2. 2011 tzv. pakt pro konkurenceschopnost, který by měl přispět k harmonizaci ekonomik 17 států eurozóny (více v příspěvku **Francie a Německo navrhly vznik paktu pro konkurenceschopnost**).

Rada přijala 14. 2. 2011 svůj společný postoj ke směrnici o tzv. euroviněťě (více v příspěvku **Revize směrnice o tzv. euroviněťě postupuje do druhého čtení**).

Komise 15. 2. 2011 zveřejnila sdělení s názvem „Agenda EU v oblasti práv dítěte“. Dokument se věnuje potřebě specifického zacházení s dětmi ze strany justičních orgánů, ať již jde o oběti, svědky trestných činů či osoby obviněné ze spáchání trestného činu (více v příspěvku **Komise zveřejnila Agendu EU v oblasti práv dítěte**).

Rada 15. 2. 2011 schválila směrnici o správní spolupráci v oblasti daní (více v příspěvku **Rada stvrdila směrnici o správní spolupráci v oblasti daní**).

Rada ECOFIN na svém zasedání 15. 2. 2011 jednala o ekonomické stabilitě EU. Ministři 17 členů eurozóny se nicméně již na svém jednání 14. 2. 2011 neshodli na navýšení záchranného fondu (EFSF) a ani na sblížení svých finančních a hospodářských politik. Shoda naopak panovala stran navýšení budoucího mechanismus ESM na 500 mld. € (více v příspěvku **Otázka navýšení současného záchranného fondu EFSF se odsouvá na březem**).

Rada ECOFIN na svém zasedání 15. 2. 2011 hodnotila zahájení tzv. evropského semestru (více v příspěvku **Závěry ECOFINu k evropskému semestru**).

Plénium EP 15. 2. 2011 přijalo zprávu Klause-Heinera Lehneho, čímž vyjádřilo souhlas, aby byla ve věci (překladů) patentů zahájena tzv. posílená spolupráce (více v příspěvku **EP schvaluje ve věci patentů tzv. posílenou spolupráci**).

Plénium EP stvrdilo 15. 2. 2010 kompromis k návrhu nařízení, jež by mělo limitovat emise CO₂ u lehkých užitkových vozů („dodávek“) (více v příspěvku **EP potvrdil kompromis týkající se omezení emisí CO₂ z lehkých užitkových vozů**).

Plénum EP 16. 2. 2011 schválilo revizi směrnice, jejímž cílem je bránit vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce (více v příspěvku **EU schválila normu bránící vstupu padělaných léčiv na evropský trh**).

Plénum EP 16. 2. 2011 přijalo svou pozici k zelené knize týkající se budoucnosti/udržitelnosti penzijních systémů v EU (více v příspěvku **EP: Opatrně s automatickým zvyšováním věku odchodu do důchodu**).

Rada 21. 2. 2011 završila své první čtení týkající se návrhu nařízení o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (více v příspěvku **Rada završila první čtení návrhu týkajícího se nutričního značení potravin**).

Komise 23. 2. 2011 zahájila revizi iniciativy „Small Business Act“, jež by měla podporovat aktivity malých a středních v EU. Většina kroků již byla

zahájena, Komise ale konstatuje, že „je třeba udělat více“ (více v příspěvku **Komise reviduje „Small Business Act“**).

Komise 24. 2. 2011 uveřejnila návrh směrnice na propojení obchodních rejstříků v celé EU (více v příspěvku **Komise chce propojit obchodní rejstříky v celé EU**).

Na zasedání výboru AGRI 28. 2. 2011 byl poprvé projednáván návrh zprávy europoslance Alberta Desse o společné zemědělské politice do roku 2020. Zpráva bude představovat oficiální pozici EP vůči sdělení Komise, které bylo zveřejněno v listopadu 2011. Dokumentu se na zasedání 21. 2. 2011 věnovala také Rada. Jednalo se o již třetí politickou debatu, tentokrát věnovanou územnímu rozvoji (více v příspěvku **EP poprvé projednával zprávu Alberta Desse o společné zemědělské politice do roku 2020**).

PŘEHLED DĚNÍ ÚNOR 2011

DANĚ

Rada stvrdila směrnici o správní spolupráci v oblasti daní

Návrh směrnice Rady o správní spolupráci v oblasti daní ([KOM\(2009\)29](#))

Rada 15. 2. 2011 [schválila](#) směrnici o správní spolupráci v oblasti daní.

Kontext

Komise svůj návrh uveřejnila (coby součást širší iniciativy započaté v roce 2006) v únoru 2009 s cílem postupně sjednotit daňovou správu uvnitř EU. Plénum EP se textem zabývalo v únoru 2010, jeho názor byl ale pro členské státy v Radě nezávazný (více v příspěvku „EP podporuje harmonizaci daňové legislativy“, [Monitoring únor 2010](#)). I proto jednání poměrně dlouho vázla. Proti kompromisu se stavělo zejm. Rakousko a Lucembursko (více v příspěvku „Rada se na správní spolupráci v oblasti daní nedohodla“, [Monitoring říjen 2010](#)). Rada nakonec politické dohody o návrhu dosáhla až v prosinci 2010 (více v příspěvku „Rada se dohodla na správní spolupráci v oblasti daní“, [Monitoring prosinec 2010](#)). Nová směrnice nahradí [směrnici č. 77/799](#).

Obsah a sporné body

Od roku 2013 se bude v EU aplikovat tzv. [modelová úmluva OECD](#), na jejímž základě bude umožněno prolomit bankovní tajemství v daňových otázkách. Počínaje rokem 2015 bude existovat reciproční povinnost členských států vyměňovat si automaticky všechny dostupné informace týkající se většiny „specifických příjmů“ (příjmů ze závislé činnosti, manažerských odměn, některých produktů životního pojištění, penzí a příjmů z nemovitého majetku; od roku 2017 potenciálně také dividend, kapitálových zisků, tantiémů).

Výjimku budou tvořit ty příjmy, na které se vztahuje speciální legislativa (např. DPH nebo spotřební daně).

Do 1. 7. 2017 Komise vypracuje zprávu a v případě potřeby navrhne seznam daní/příjmů, o nichž si budou moci členské státy vyměňovat informace, rozšířit.

Nová směrnice nebude umožňovat automatické daňové inspekce ze strany jiných členských států („fishing inspections“).

Další vývoj

Směrnice bude v dohledné době uveřejněna v Úředním věstníku EU. Implementační lhůta uplyne 1. 1. 2013.

DOPRAVA

EP potvrdil kompromis týkající se práv cestujících autobusy

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele ([KOM\(2008\)817](#))

Plénum EP 31. 1. 2011 poměrem 504:63:89 (zdrželi se liberálové) [potvrdilo](#) kompromis ve věci posílení práv cestujících autobusy.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v prosinci 2008 s cílem sladit pravidla uplatňovaná v oblasti autobusové dopravy s pravidly v dopravě železniční a letecké ([nařízení č. 1371/2007](#), resp. [nařízení 261/2004](#)). Paralelně byl projednáván (z hlediska ČR spíše irrelevantní) [návrh](#) týkající se cestujících loděmi (více v příspěvku „EP: jednání o právech cestujících autobusy pokračují“, [Monitoring červenec / srpen 2010](#)). Projednávání textu bylo relativně komplikované, ale dohodovací výbor EP a Rady nakonec dospěl ke kompromisu hned napoprvé v listopadu 2010 (více v příspěvku „Rada a EP se shodly na právech cestujících autobusy“, [Monitoring prosinec 2010](#)). Rada jej schválila v lednu 2011 (více v příspěvku „Rada potvrdila kompromis s EP týkající se práv cestujících autobusy“, [Monitoring leden 2011](#)).

Obsah a sporné body

Nové nařízení bude upravovat práva cestujících autobusy v případech zpoždění nebo zrušení spoje. Cestující také budou muset být o všem re-

levantním a/nebo nečekaném, co souvisí s jejich cestou, zevrubně informováni. To vše nicméně jen na pravidelných linkách, které jsou jako celek delší než 250 km (což z rámce směrnice fakticky vylučuje min. Lucembursko, Maltu a Kypr; v případě železnic se toto kritérium neuplatňuje). Situaci cestujících se sníženou mobilitou norma zohlední bez jakýchkoli kilometrových omezení.

V případě zpoždění spoje o min. 2 hodiny (a v případě jeho přeložení nebo zrušení) budou přepravní společnosti povinny nabídnout cestujícím refundaci, jež bude navýšena o polovinu ceny jízdenky, pokud linka nebude moci pokračovat do cílové stanice. Cestující by také měli obdržet občerstvení (jídlo a pití), pokud plánovaná (min. 3hodinová) cesta bude zrušena nebo zpožděna o 90 minut a více. S tím také souvisí požadavek zajistit cestujícím v případě potřeby i ubytování, a to nanejvýš po dobu 2 nocí v ceně 80 € za osobu a noc. (Daný požadavek se nicméně neuplatní, pokud zpoždění vznikne v důsledku vis maior – krutých povětrnostních podmínek a/nebo velkých přírodních katastrof).

V případě nehod budou cestujícím vyplaceny kompenzace jak za zranění či smrt (min. 220 tis. € za cestujícího), tak za poškození či ztrátu zavazadel (min. 1200 € za kus). Opět vzniká i nárok na ubytování po dobu 2 nocí v ceně 80 € za osobu a noc.

Pokud jde o cestující se sníženou mobilitou, nesmějí se na ně vztahovat žádné dodatečné poplatky, oznámí-li svou cestu nejpozději 36 hodin předem. Rovněž mohou být doprovodeni blízkou osobou, která bude přepravena zdarma. V případě poškození či ztráty např. invalidního vozíku bude přepravní společnosti odpovědný v plné výši.

Důležité je, že norma nestanoví, kdo bude kompenzace hradit, to ponechává na národních úpravách.

Celkově lze konstatovat, že Rada dokázala řadu původních požadavků EP s ohledem na reálné fungování autobusové dopravy omezit.

Organizace zastupující zájmy železničních dopravců (např. CER) nicméně kritizovaly skutečnost, že nová norma se bude vztahovat jen na autobusové linky čítající nejméně 250 km – a ty navíc budou moci být „beztrestně“ zpožděny až 120 minut (vlaků bez kilometrového omezení a jen 60 minut) –, což z jejich hlediska údajně znamená, že budou v porovnání s autobusovou dopravou (ale i dopravou leteckou, na niž se požadavek na finanční kompenzace za zpoždění nevztahuje vůbec) předmětem „nespravedlivé“ regulace. Na druhou stranu i nařízení č. 1371/2007 týkající se práv cestujících po železnici umožňuje v případě vnitrostátních linek nastavení určitých přechodných období, a to až v délce 10 let.

Další vývoj a pozice ČR

Nařízení bude v dohledné době uveřejněno v Úředním věstníku EU. Poté by mělo být během 2 let implementováno. Členské státy z něj nicméně mohou získat výjimku, a to až 2krát po dobu 4 (tedy celkově 8) let, primárně na pravidelné linky se zeměmi mimo EU.

ČR toho podle MD patrně využije, podobně jako když v roce 2009 požádala o 5letou výjimku z nařízení č. 1371/2007 týkajícího se práv cestujících po železnici.

Reálně se tak mohou nová pravidla začít uplatňovat až od roku 2021.

Komise mezitím v [tiskové zprávě](#) sdělila, že „připraví sdělení, v němž přezkoumá povahu ochrany cestujících, aby u ní mohla zvýšit jednotnost a účinnost“. Je tedy možné očekávat, že právě přijatá norma dozná ve střednědobém horizontu dalších změn.

Revize směrnice o tzv. euroviněťě postupuje do druhého čtení

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly ([KOM\(2008\)436](#))

Rada [přijala](#) 14. 2. 2011 svůj společný postoj ke směrnici o tzv. euroviněťě.

Kontext

Rada společný postoj přijala podle očekávání. Formalizovala tak politickou dohodu z října 2010. Revize se týká zavedení poplatků za užívání některých pozemních komunikací kamiony v souvislosti s jejich hlučností, znečišťováním ovzduší a vytvářením dopravních zácp (více „Jednání o euroviněťě po více než roce a půl pokračují“, [Monitoring říjen 2010](#), a v příspěvku „EP a Rada se snaží najít společnou řeč ve věci směrnice o euroviněťě“, [Monitoring leden 2011](#)).

Obsah

Návrh rozlišuje mezi mýtným/poplatkem za užívání vycházejícím z nákladů na infrastrukturu a tím, který je založen na externích nákladech. Členské státy mohou kombinovat obě tyto složky. Mýtné a/nebo poplatek za užívání může sestávat ze dvou částí: z části založené na nákladech na infrastrukturu a části založené na externích nákladech.

Členský stát by si měl vybrat mezi celostátním mýtným a časově vymezenými poplatky za užívání. Nemůže uplatňovat obojí. Časově vymezené poplatky by přitom neměly diskriminovat příležitostné uživatele. Dvojí zpoplatnění je zakázané. Členské

státy, které vybírají poplatek za užívání, mohou ukládat jen zvýšené mýtné za použití mostů, tunelů a horských průsmyků. Členské státy mají navíc možnost zavést poplatky z používání městských komunikací v zastavených oblastech.

Rada ve svém [postoji](#) potvrdila, že státy budou moci uplatňovat vůči nákladním automobilům „poplatky za externalitu“, které budou doplňovat již existující poplatky, jež slouží na opravu, údržbu a rozvoj dopravní infrastruktury. Dopravní zácpy nebudou zahrnuty do stejné kategorie externalit jako hluk nebo emise, ale budou do určité míry regulovány právě navýšením již existujících poplatků, které podle této normy nesmí překročit maximální rozdíl 175 % po dobu maximálně 5 hodin denně.

Dnes vybírané mýtné se vztahuje jen na transevropské koridory, nová směrnice jej rozšíří na všechny dálnice v EU. Do 31. 12. 2011 si mohou členské státy vybrat, zda uloží mýtné a/nebo poplatky za užívání pouze z vozidel s maximální přípustnou celkovou hmotností nad 12 t. Od 1. 1. 2012 se bude směrnice vztahovat na veškerá vozidla silniční nákladní dopravy (nad 3,5 t).

Výše mýtného se bude odvíjet od typu vozidla, ujeté vzdálenosti, místa a času, kdy bylo dané komunikace použito. Na vozidla v emisní třídě EURO VI se bude směrnice vztahovat až po 4 letech od zavedení směrnice, tedy od 31. 12. 2017. Vozidla hybridní nebo s nízkými emisemi jsou z rámce směrnice vyňata zcela.

Rada potvrdila, že členské státy by měly (ale nemusí) získané prostředky znovu použít na budování/údržbu infrastruktury.

Sporné body

Rada změnila původní návrh Komise hlavně ve 2 oblastech: nepodpořila povinnost členských státům použít získané finance v oblasti infrastruktury, jak to požadovala Komise a EP. Nezavedla ani nový poplatek (podle návrhu Komise), nýbrž umožnila navýšit stávající podle výskytu dopravní špičky na dané silnici.

Očekává se, že jednání mezi EP a Radou o podobě výsledného textu nebudou jednoduchá. Itálie a Španělsko už nyní hlasovaly proti, Irsko, Nizozemsko a Portugalsko se zdržely. Itálie argumentovala zvýšenou cenou dopravy, která se promítne do ceny zboží, což není v době ekonomické obnovy žádoucí. Poukazuje také na to, že ve výše položených hornatých oblastech může být mýtné až dvojnásobné. Irsko souhlasí s internalizací externích nákladů, ale ne v případě, že to negativně zatíží jeden dopravní sektor oproti jinému. Nizozemsko navrhovalo snížit procentní navýšení poplatků v době špičky.

Další vývoj

Text se v rámci spolurozhodovací procedury přesune do EP k druhému čtení, které proběhne patrně v červnu 2011.

ENERGETIKA

Komise uveřejnila sdělení o pokroku v oblasti obnovitelné energie

Communication from the Commission to the European Parliament and the Council. Renewable Energy: Progressing towards the 2020 target (COM(2011)31)

Komise 31. 1. 2011, několik dnů před konáním summitu EU, který měl být věnován také otázkám energetické politiky, publikovala [sdělení](#) týkající se obnovitelných zdrojů energie a hodnocení pokroku při naplňování cílů stanovených do roku 2020.

Kontext

EU začala s podporou OZE v roce 1997 publikací [bílé knihy](#) s názvem „Energie pro budoucnost: obnovitelné zdroje energie“.

Následovaly některé důležité legislativní dokumenty, především [směrnice č. 2001/77](#) o podpoře výroby elektriny z OZE a [směrnice č. 2003/30](#) o podpoře biopaliv a dalších obnovitelných zdrojů, které stanovily nezávazné indikativní cíle, podle nichž mělo být v EU do roku 2010 dosaženo 21% podílu OZE na výrobě elektrické energie a 5,75% podílu OZE v dopravě, kde mají nahrazovat benzín či naftu.

Do nové dimenze podporu OZE v EU postavil tzv. klimaticko-energetický balík, který vstoupil v platnost v roce 2009 a jehož součástí je i [směrnice č. 2009/28](#) o podpoře energie z obnovitelných zdrojů. Ta již na rozdíl od dosavadních směrnic stanovuje právně závazné cíle, podle nichž má být v roce 2020 v unijním průměru 20% energie produkováno z obnovitelných zdrojů.

Současně má všechny členské státy zavazovat cíl navýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v oblasti dopravy na 10% konečné spotřeby. Státy jsou také povinny připravovat v oblasti obnovitelné energie národní akční plány.

Obsah

[Sdělení](#) vyznívá optimisticky, pokud jde o cíle stanovené v oblasti obnovitelné energie do roku 2020. Pokud budou členské státy dodržovat národní akční plány, měl by být cíl 20% energie produkováno v unijním průměru z OZE do roku 2020 nejen dodržen, ale i překročen.

A to na rozdíl od indikativních cílů, které stanovovaly směrnice z let 2001 a 2003. Zde se do roku 2010 nepodařilo dosáhnout ani nezávazného cíle v oblasti výroby elektřiny z OZE, ani v oblasti stanoveného podílu OZE v dopravě. V prvním případě se do roku 2010 podařilo splnit tento cíl pouze 7 z 27 členských států. ČR přitom patří mezi země, v nichž se značně zvýšil podíl produkce energie z OZE vzhledem ke kontroverznímu boomu fotovoltaiky. Některé státy naproti tomu již plánují energii z OZE dovážet, aby se jim podařilo splnit národní limity (např. Itálie či Lucembursko). Počítá se tedy i s poměrně absurdním scénářem, že země jako ČR budou hromadně budovat například fotovoltaické elektrárny a takto vyprodukovanou elektřinu vyvážet.

Zpráva dále pozitivně komentuje úspory, k nimž podle ní dochází pod vlivem toho, že Komise požaduje po členských státech, aby spolupracovaly a integrovaly své trhy s OZE. Integrace v této oblasti by se měla dále posilovat, protože zpráva navzdory optimismu konstatuje ještě značné rezervy v úsporách.

Dle slov komisaře pro energetiku Günthera Oettingera je potřeba investovat do OZE ještě víc (Komise plánuje zdvojnásobit kapitálové investice až na 70 mld. €) a vyrábět energii z OZE v EU tam, kde je to levné. Podle zprávy investice do OZE stále zaostávají za podporou fosilních paliv, která se projevuje například v podpoře nových infrastrukturních projektů pro přepravu plynu či elektrické energie (v poslední době investice v této oblasti navyšují i výdaje na natolik sporné aktivity, jako je např. využívání technologie CCS).

Další vývoj

Směrnice č. 2009/28 o podpoře energie z obnovitelných zdrojů předpokládá, že v roce 2014 Komise provede revizi efektivity fungování mechanismů podpory a kooperace mezi členskými státy.

Výsledkem má být příprava „směrů“ pro ještě větší harmonizaci, reformu stávajících mechanismů a podporu spolupráce v EU na daném poli. Dalším cílem má být podpora rozvoje výroby energie z OZE v oblasti jižního Středomoří (ať již ambiciózní plány na využívání fotovoltaiky na Saahře nebo výroba větrné energie za pomoci elektráren, které by měly být budovány při pobřeží Středozemního moře). Zde je však třeba si uvědomit, že takové plány vyžadují nejen značné finanční výdaje, ale také stabilní politickou situaci v oblasti.

Do budoucna Komise vyzývá členské státy k implementaci jejich energetických akčních plánů, k větší podpoře integrace trhů s OZE, a to i prostřednictvím překonávání infrastrukturních bariér, a k zajištění stabilního investičního prostředí.

Původní cíle Evropské rady? Energetika a inovace

Závěry Evropské rady, 4. února 2011, Brusel

4. 2. 2011 proběhlo v Bruselu zasedání Evropské rady, které mělo být unikátně věnováno 2 hlavním tématům: energetické politice EU a podpoře inovací. Summitu přesto dominovaly opět otázky hospodářských problémů eurozóny a nově také dění v severní Africe (především v Tunisku a v Egyptě).

Hlavy států a vlád nakonec věnovaly část jednání i problémům energetické strategie EU, energetické účinnosti, vnitřnímu trhu s energiemi, vnějším vztahům v oblasti energetiky i podpoře inovací a technologického rozvoje.

Kontext

Komise v listopadu 2010 zveřejnila [sdělení](#) týkající se energetické strategie pro Evropu na období 2011–2020.

Nová energetická strategie počítá s 5 hlavními prioritami energetické politiky EU pro příslušné období. Jedná se o snížení energetické spotřeby a zvýšení energetické efektivity, zvýšení konkurenceschopnosti trhu s energiemi a další posílení jeho integrace, zabezpečení energetických dodávek a zvýšení ochrany spotřebitele, důraz na inovace a rozvoj nových technologií v energetice a v neposlední řadě problematika vnější dimenze energetických trhů EU s důrazem na státy sousedící s EU.

Strategie počítá mj. s dalšími plány na posílení energetické účinnosti do roku 2020, s odstraňováním překážek na vnitřním trhu s energiemi včetně podpory infrastrukturních projektů, s realizací [Strategického plánu pro energetické technologie](#), zvýšením energetické bezpečnosti a zabezpečení dodávek energetických zdrojů mj. koordinací postupu při vyjednávání s externími dodavateli či soustředěním vnější dimenze energetické politiky nejen na producentské, ale i na tranzitní země (více v příspěvku „Komise zveřejnila novou energetickou strategii EU do roku 2020“, [Monitoring listopad 2010](#)).

Po publikaci nové energetické strategie pro Evropu mají následovat ze strany Komise konkrétní legislativní návrhy. Vzhledem ke strategickému významu je ale energetika důležitým tématem i pro mezivládní úroveň, proto bylo rozhodnuto, že se v únoru 2011 uskuteční v EU vůbec první summit věnovaný tématu energetiky a energetické politiky EU, který tyto otázky propojí s tématem podpory inovací a technologického rozvoje.

Do programu summitu ale nakonec zasáhly aktuální události spojené především se situací

v severní Africe. Jeho závěry byly doplněny prohlášením o Egyptu a středomořském regionu. Podobu závěrů ovlivnila i skutečnost, že právě na něm zástupci Francie a Německa představili svůj tzv. pakt pro konkurenceschopnost (viz níže).

Obsah

V oblasti energetické politiky nakonec summit přinesl i několik konkrétních závěrů, které se týkají stanovení termínů pro dosažení některých cílů, o nichž hovoří energetická strategie. Hlavy států a vlád členských zemí EU se shodly např. na tom, že do roku 2014 má být dobudován vnitřní trh s plynem a elektřinou, členské státy proto mají ve stanovených lhůtách přijmout a v plném rozsahu implementovat platnou legislativu.

Další závěry se týkají infrastruktury, EU chce podpořit projekty propojení energetických sítí (plynárenských a elektroenergetických) tak, aby do roku 2015 již žádný členský stát netrpěl izolovaností od energetických sítí a nebyl ohrožen výpadkem dodávek zdrojů z důvodu nedostatečného napojení na energetické sítě.

Cílem je integrace trhů a sítí na regionální úrovni. Závěry konstatují, že většinu nákladů na investice v oblasti infrastruktury, které jsou nemalé, bude muset financovat trh. U některých opodstatněných projektů (především z hlediska zajištění bezpečnosti dodávek) by ale mohlo být soukromé financování doplněno financováním z veřejných zdrojů.

Zajímavá je explicitní výzva k vyhodnocení evropského potenciálu pro udržitelnou těžbu a využívání nejen konvenčních, ale i nekonvenčních zdrojů fosilních paliv, a to za účelem posílení energetické bezpečnosti. Přímo je tak zmíněn potenciál těžby plynu z břidlice.

Dalším důležitým, ale i citlivým tématem je energetická účinnost. Závěry summitu konstatují neuspokojivé plnění cíle, který se týká zvýšení energetické účinnosti v EU o 20 % do roku 2020, na kterém se dohodla Evropská rada v červnu 2010. Už do 1. 1. 2012 by všechny členské státy měly přijmout evropské standardy týkající se energetických úspor, a to především u zakázek na veřejné budovy a služby.

Komise má intenzivněji spolupracovat se členskými státy při provádění [směrnice č. 2009/28](#) o obnovitelných zdrojích energie, která je součástí tzv. klimaticko-energetického balíku. Investice by ale neměly být podporovány jen v oblasti OZE, ale i do „bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových technologií“, kam by některé členské státy (vedle Francie např. i ČR) chtěly zařadit také jadernou energii. Nové iniciativy Komise se mají týkat inteligentních sítí, čistých vozidel, skladování energie, udržitelných biopaliv a energetických úspor ve městech.

V souladu s požadavky energetická strategie summit vyzval k lepší koordinaci na úrovni EU i při jednání členských států s klíčovými producenty, odběrateli i tranzitními zeměmi. Komise má do června 2011 předložit sdělení o bezpečnosti dodávek a mezinárodní spolupráci, členské státy mají do ledna 2012 informovat Komisi o svých stávajících i nových dvoustranných dohodách, které mají uzavřeny se třetími zeměmi v oblasti energetiky.

Energetická bezpečnost má figurovat jako důležitá dimenze evropské politiky sousedství (sousední země by měly být motivovány např. prostřednictvím takových instrumentů, jako je rozšiřování Energetického společenství k přijetí pravidel, která pro vnitřní trh s energiemi platí v EU) i v rámci agendy vnějších vztahů EU obecně. Závěry summitu vyzývají k další diverzifikaci zásobovacích tras i zdrojů energie; explicitně je zmíněna např. otázka velkých strategických koridorů pro přepravu plynu typu jižního koridoru, ale také partnerství s Ruskem, které má být spolehlivé a transparentní. Tématem pro jednání na mezinárodní úrovni má být též podpora vysokých standardů pro jadernou bezpečnost.

Další vývoj

Navzdory tomu, že původní témata poněkud zastínila debata o tzv. paktu pro konkurenceschopnost a dění na Blízkém východě, přinesl summit i v oblasti energetiky některé výsledky, zejm. ve stanovení termínů pro další postup a dosahování některých cílů.

Ne zcela vyřešenou otázkou zůstalo financování náročných přeshraničních infrastrukturních projektů, a to do června 2011, kdy má Komise předložit seznam projektů, které jsou důležité z hlediska energetické bezpečnosti, avšak problematické z hlediska zajištění dostatečného financování ze soukromých zdrojů.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Francie a Německo navrhly vznik paktu pro konkurenceschopnost

[Závěry Evropské rady, 4. února 2011, Brusel](#)

Německo a Francie představily na summitu Evropské rady 4. 2. 2011 tzv. pakt pro konkurenceschopnost, který by měl přispět k harmonizaci ekonomik 17 států eurozóny.

Kontext

V kontextu ekonomické a dluhové krize, v době enormního zadlužení členských států a fondů, které mají sloužit jako „záložny“ členských států,

přišlo Německo, největší přispěvatel do unijních záchranných finančních mechanismů (EFSF a budoucí ESM), a Francie s myšlenkou tzv. paktu pro konkurenceschopnost.

Německá veřejnost, která tyto příspěvky hradí ze svých daní, by tak podle plánu kancléřky Angely Merkelové získala jisté záruky, že se ostatní členské státy budou chovat stejně zodpovědně jako „nejvíce“ prosperující Německo a že dokonce zavedou do svých právních řádů některá opatření (např. postavení strukturálního deficitu mimo zákon). Obě země také usilují o zavedení jednotné korporátní daně (nebo alespoň jejího základu), kterou mají jednu z nejvyšších v Evropě a hůře tak lákají firmy a kapitál.

Obsah

Francie a Německo představily šestibodový plán „sjednocení“ evropských ekonomik. 3 body tzv. paktu pro konkurenceschopnost se týkají kvantitativních indikátorů:

1. Cenová konkurenceschopnost;
2. Stabilita veřejných financí;
3. Stanovení nejnižšího limitu pro podporu investic do výzkumu, rozvoje, školství, vzdělávání a infrastruktury (vzhledem k HDP).

Pakt zahrnuje 6 hlavních bodů, které by měly zaručit větší konkurenceschopnost a národní vlády by je měly implementovat během 12 měsíců:

1. Opuštění systému pravidelné valorizace mezd;
2. Vzájemné uznávání vysokoškolských diplomů a profesních kvalifikací, což povede k posílení mobility pracovníků v Evropě;
3. Postupná harmonizace korporátních daní;
4. Přizpůsobení penzijních systémů demografickému vývoji (zvýšení věku odchodu do důchodu);
5. Povinnost členských států postavit strukturální deficit mimo zákon;
6. Vytvoření režimu národního krizového řízení pro banky.

Tímto krokem Německo a Francie vyzývají Komisi, aby do 12 měsíců připravila hodnotící zprávu týkající se implementace těchto bodů a přidala svá doporučení. Obě země vyjádřily přesvědčení, že tato opatření povedou k posílení a stabilizaci společné měny.

Sporné body

Členské státy reagovaly na představený plán různě. Irsko odmítlo myšlenku sjednotit korporátní daně (nebo alespoň jejich základ), neboť by to představovalo riziko pro jeho model růstu. Irsko má sazbu korporátní daně jednu z nejnižších v Evropě. Stejný postoj zaujímá Slovensko. Belgie a Lucembursko zamítly návrhy odklonit se od svých systémů, v nichž je růst mezd navázán na inflaci. Belgie zdůraznila různorodost

tradic a sociálních systémů, které je potřeba respektovat. Baltské země prohlásily, že nehodlají navyšovat věk odchodu do důchodu tak rychle jako ostatní západoevropské státy, neboť jejich obyvatelé umírají dříve. Navýšení obchodu do důchodu kritizovalo také Rakousko. Polsko odmítlo plány na samostatné summity členů eurozóny, neboť je považuje za rozvracující. Chce se jich jako budoucí člen účastnit. Finsko vyslovilo pochybnost nad množstvím přijímaných opatření. Jak prohlásila finská ministryně financí, „EU navrhuje nové balíky, aniž by ty původní implementovala“. Plánu vyjádřilo naopak podporu Španělsko.

Komise vyjádřila také jisté pochybnosti vzhledem k tomu, že již vytvořila „pravidla ekonomického vládnutí“ (balík 6 návrhů; viz níže), která mají podpořit konkurenceschopnost a mají být schválena procedurou spolurozhodování v červnu 2011. Instituce EU zdůrazňují nutnost kompatibility všech kroků s primárním právem EU.

Kriticky se k plánu vyjádřili také někteří poslanci EP a zástupci evropských odborů (ETUC). Postup Německa a Francie považují za nepřijatelné obcházení Komise (postoj ALDE) a zátěž pro daňové poplatníky (postoj zelených a socialistů). Naopak zástupci EPP vyjádřili paktu pro konkurenceschopnost plnou podporu.

- Ve snaze uklidnit některé členské státy představili 28. 2. 2011 předseda Komise José Manuel Barroso a předseda Evropské rady Herman Van Rompuy pozměněnou podobu paktu. Uvedli, že jde pouze o pracovní návrh k debatě;
- Dohled nad konkurenceschopností by měla provádět Komise;
- Dluhová brzda v podobě, jak ji navrhovalo Německo, bude implementována napříč eurozónou;
- Valorizace mezd v závislosti na inflaci by mohla zůstat, nicméně vlády musí najít jiný způsob jak snižovat mzdy;
- Sledoval by se poměr mezi mzdami a produktivitou;
- Monitoring výdajů v systému penzí.

I tento kompromis vyvolal mezi státy negativní ohlasy. Modelace mezd je plně v kompetencích národních států.

Pozice ČR

Po jednání českého premiéra Petra Nečase s francouzským prezidentem Nicolausem Sarkozym 11. 2. 2011 premiér prohlásil, že se v řadě opatření, která by měla vést ke zvýšení konkurenceschopnosti, shodují. Petr Nečas nicméně navrhl, že by se tato opatření měla zavádět na mezivládní úrovni namísto unijní. Premiér se také [sešel](#) 23. 2.

2011 s předsedou Evropské rady Hermanem Van Rompuyem, který začal na téma paktu pro konkurenceschopnost jednat se zástupci členských zemí. Sjednocení korporátních daní není pro ČR na pořadu dne; jakékoli sjednocování základu daně ČR považuje za těžko akceptovatelné. Země nicméně souhlasí s vytvořením legislativních protidluhových brzd a chystá tzv. finanční ústavu. Shoda panuje i na tom, aby důchodové systémy reagovaly na demografický vývoj, či na nutnosti vzájemného uznávání kvalifikací a diplomů. Premiér Nečas uvedl, že některá opatření ČR provede i bez toho, zda se pakt pro konkurenceschopnost na úrovni EU přijme.

Další vývoj

Členské státy budou o ideji paktu pro konkurenceschopnost jednat na summitu Evropské rady 24.–25. 3. 2011.

Závěry ECOFINu k evropskému semestru

[Council conclusions on European Semester: macroeconomic and fiscal guidance, 15 February 2011](#)

Rada ECOFIN na svém zasedání 15. 2. 2011 hodnotila zahájení tzv. evropského semestru.

Kontext

Ministři financí schválili na svém zasedání v září 2010 reformu evropského rámce finančního dohledu včetně koordinace hospodářských politik. Rada ECOFIN v říjnu 2010 schválila, že od ledna roku 2011 budou členské státy předkládat návrhy svých rozpočtů k posouzení do Bruselu, a představila tzv. evropský semestr. Tento nástroj je součástí změn provádění Paktu stability a růstu (více v příspěvku „Dohled EU nad národními rozpočty již příští rok“, [Monitoring září 2010](#)).

V rámci evropského semestru bude Komise od roku 2011 každý rok hodnotit hlavní ekonomické výzvy, s nimiž se EU musí vyrovnat, a bude navrhnout prioritní opatření k jejich řešení. Návrhy bude předkládat ve „výroční zprávě o růstu“, která bude sloužit jako podklad pro jarní zasedání Evropské rady (více v příspěvku „Komise zahájila evropský semestr výroční zprávou o růstu“, [Monitoring leden 2011](#)).

Obsah

Na základě zavedení tzv. evropského semestru a výroční zprávy o růstu Unie, kterou připravila Komise, Rada vydala [závěry](#) s doporučeními národním vládám na zvládnání makroekonomických a fiskálních výzev.

Rada doporučuje, aby státy připravily komplexní programy v rámci stabilizačních a konvergenčních programů a národních reformních programů. Rada uvedla, že pro úspěšný vývoj je důležité, aby veřejnost přijala konsolidaci rozpočtů a strukturální reformy. Rada neopomněla zdůraznit, že dohled a cíle musejí být konzistentní s potřebou fiskální konsolidace; všechny kroky, které se realizují, by měly vést k maximalizaci růstu a zaměstnanosti s ohledem na cíle určené ve strategii Evropa 2020.

Další vývoj

Na konci března jsou národní vlády povinny dodat své návrhy rozpočtů, plány na podporu zaměstnanosti a ekonomiky v rámci strategie Evropa 2020. Členské státy budou otázku fungování evropského semestru řešit také na summitu Evropské rady 24.–25. 3. 2011.

Otázka navýšení současného záchranného fondu EFSF se odsouvá na březen

Rada na svém zasedání 15. 2. 2011 [jednala](#) o ekonomické stabilitě EU. Ministři 17 členů eurozóny se nicméně již na svém jednání 14. 2. 2011 neshodli na navýšení záchranného fondu (EFSF) a ani na sblížení svých finančních a hospodářských politik. Shoda naopak panovala u navýšení budoucího mechanismus ESM na 500 mld. €.

Kontext

Evropský nástroj finanční stability EFSF byl vytvořen 16 členy eurozóny na základě rozhodnutí Rady v květnu 2010. Doplňuje EFSM (Evropský mechanismus finanční stabilizace), prostřednictvím kterého může Komise na trhu získat dalších až 60 mld. €, za něž ručí všechny členské státy EU; slouží k okamžité pomoci členskému státu (více v příspěvku „Rada o stabilizaci společné měny“, [Monitoring květen 2010](#), a v příspěvku „Rada schválila konkrétní podobu záchranného fondu“, [Monitoring červen 2010](#)).

Obsah a sporné body

Ministři jednali o 3 hlavních bodech: navýšení stávajícího záchranného fondu (EFSF), finančním rozpětí stálého evropského stabilizačního mechanismu (ESM) po roce 2013 a o posílení konkurenceschopnosti EU tzv. paktem pro konkurenceschopnost z pera Německa a Francie (viz výše).

Podle některých názorů by současná výše prostředků, kterými EFSF disponuje, tedy 440 mld. €, nestačila ani na případnou záchranu např. Španělska.

Kvůli zachování výhodného ratingu AAA je totiž reálná úvěrová kapacita EFSF jen 250 mld. €.

Ministři se shodli na objemu finančních prostředků v ESM. Od roku 2013 bude státu, který se dostane do problémů s likviditou, k dispozici až 500 mld. €. Problematické se však jeví zajištění bonity ESM, jímž je pro investory jen kapitál. Podle ministrů je možné bonitu vložením kapitálu zajistit. Nejvíce bonitní členové by mohli kombinovat přímé platby se zárukami, že v případě potřeby poskytnou další platby. Státy méně bonitní by musely poskytnout kapitál celý. Navýšení kapacity EFSF i ESM se nicméně nemůže uskutečnit bez souhlasu Německa, které je největším přispěvatelem a svůj souhlas podmiňuje prohloubením kooperace hospodářských politik. Jean-Claude Juncker, „šéf eurozóny“, také potvrdil, že jednání o navýšování obou mechanismů budou podmíněna dohodou o koordinaci hospodářských politik, jak to navrhuje právě tzv. pakt pro konkurenceschopnost (viz výše).

Ministři eurozóny debatovali také o flexibilitě EFSF. Podle některých by se EFSF měl pohybovat jak na trzích s dluhopisy, tak nabízet preventivní úvěry státu, který se ocitne v nesnázích. V diskusi se také objevila otázka výše úroku. Irsko a Řecko dnes za svoje půjčky platí úrok okolo 6 %, přestože EFSF a Komise si mohou od trhů půjčit za úrok pod 3 %. Irsko se po parlamentních volbách, ve kterých druhá největší strana Fine Gael získala 65 mandátů a levicově centristická Labouristická strana se 34 poslanci byla druhá, a vytvoří tak vládu, bude snažit právě 5,8% úrok snížit. Tato jednání očekává i komisař Olli Rehn.

Permanentní záchranný mechanismus ESM bude fungovat od roku 2013 a vyžádá si omezenou změnu smluv (více v příspěvku „Evropská rada: Návrh stálého mechanismu pro zajištění finanční stability v eurozóně a změn Lisabonské smlouvy“, [Monitoring prosinec 2010](#)), která bude na pořadu summitu Evropské rady 24.–25. 3. 2011. Komise již 15. 2. 2011 vydala [sdělení](#), kterým změny Smlouvy potvrzuje (do roku 2013 skončí platnost stávajícího finančního nástroje EFSF a začne platit ESM). Komise věří, že dodatek k článku 136 Smlouvy o fungování EU nebude mít na kompetence EU vliv; zdůraznila, že doplněný odstavec je součástí reakce Komise na opatření k posílení finančního dohledu nad rozpočty členských zemí.

Pozice ČR

Ministr financí Miroslav Kalousek nedoporučil vládě ČR zapojovat se do budoucího ESM; zapochyboval nad praktickou proveditelností jeho

závazků. Pro mnohé členské země by jejich podíl v ESM znamenal neakceptovatelnou finanční zátěž. Pro ČR by to představovalo nároky ve výši zhruba 170–180 mld. Kč během 3 let.

Další vývoj

Ministři eurozóny budou o navýšení EFSF a ESM v kontextu tzv. paktu pro konkurenceschopnost jednat na mimořádném summitu 11. 3. 2011. Následovat bude regulérní zasedání ministrů eurozóny 14. 3. 2011, přičemž rozhodnutí o výše zmíněných otázkách by mělo padnout na summitu Evropské rady 24.–25. 3. 2011, kterého se zúčastní již všech 27 členských států.

Rada svou pozici k rozpočtovým pravidlům v eurozóně představí do konce března 2011

Návrh nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku ([KOM\(2010\)522](#))

Návrh směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států ([KOM\(2010\)523](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně ([KOM\(2010\)524](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně ([KOM\(2010\)525](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik ([KOM\(2010\)526](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy ([KOM\(2010\)527](#))

Maďarské předsednictví v průběhu února 2011 deklarovalo, že Rada svou pozici k textům, jež mají revidovat (především) Pakt stability a růstu, představí do konce března 2011.

Kontext

Návrhy Komise, jež byly předloženy v září 2010, by měly revidovat a věcně rozšířit dosavadní Pakt stability a růstu (zejm. [nařízení č. 1466/97](#) a [č. 1467/97](#)), jež fakticky požaduje plnění konvergenčních kritérií nezbytných pro přistoupení k eurozóně i po připojení k této měnové oblasti.

V roce 2005 byl Pakt stability a růstu z podnětu Francie a Německa výrazně rozvolněn, a tak neplní svou funkci.

Komise navrhla, aby státy eurozóny, které překročí hranici ročního rozpočtového schodku ve výši 3 % HDP a/nebo nebudou viditelně (o 5 % za 3 roky) snižovat své celkové zadlužení, jež by formálně nemělo přesáhnout 60 % HDP, zaplatily pokutu ve výši 0,2 % HDP. Sankce by měly začít platit bezprostředně (fakticky automaticky) poté, co bude zřejmé, že konkrétní stát uvedená kritéria porušuje (více v příspěvku „Komise chce sankce za porušení rozpočtových pravidel v eurozóně“, [Monitoring září 2010](#)).

Zásadní komplikací se nicméně stala německo-francouzská schůzka v říjnu 2010 v Deauville, kde se obě země neformálně dohodly na prosazování z jejich hlediska příznivějšího (ne tak přísného a především politického) mechanismu (více v příspěvku „Sankce za porušení rozpočtových pravidel v eurozóně dostávají trhliny“, [Monitoring říjen 2010](#)), a později i německo-francouzský návrh tzv. paktu pro konkurenceschopnost (viz výše). V obou případech jde o iniciativy, které znehledňují situaci – a samotné legislativní procesy – jak pro členské státy (samozřejmě s výjimkou Německa a Francie), tak pro Komisi a EP.

Zpravodajové příslušných textů z výboru ECON uveřejnili návrhy svých zpráv v lednu 2011 (více v příspěvku „ECON odkryl karty: takhle na porušení rozpočtových pravidel v eurozóně“, [Monitoring leden 2011](#)).

Obsah a sporné body

Mezi členskými státy nepřekvapivě napanuje shoda ani stran výše pokut těm zemím, které neplní unijní pravidla, ani stran toho, kam by měly být prostředky z těchto pokut alokovány.

Slovensko nebo Estonsko např. odmítají, aby pokuty byly neúměrně vysoké a byly alokovány do jakéhokoliv (stávajícího nebo budoucího) záchranného fondu (EFSF, ESM).

Velká Británie zase odmítá, aby EU členskými státy po přijetí směrnice (na základě návrhu KOM(2010)523) určovala závazné „požadavky na rozpočtové rámce“.

Francie krom toho v dané věci údajně vykazuje určité technické obtíže, Španělsko má zase problém s poskytováním měsíčních rozpočtových statistik.

Některé členské státy (např. Itálie a Řecko) nejsou s to podpořit stávající vymezení situace nadměrného schodku.

Otázkou je také to, zda by více zadlužené státy měly vykazovat rychlejší snižování schodku nebo zda budou pravidla příznivější pro ty země, jejichž schodek vyplývá z reformy penzijního systému a/nebo soukromo-veřejných investic (PPP).

Konečně posledním sporným bodem artikulovaným na půdě Rady je otázka nápravy makroekonomických nerovnovah – jak; jakým právním nástrojem (pokud vůbec právním); Komisí, nebo Komisí ve spolupráci s Radou ap.

Zpravodajové z EP se naopak stavějí – v kontrastu k pozici řady členských států – za ještě radikálnější změny, než navrhuje Komise.

Obecně podporují (1) posílení role Komise (a tedy oslabení členských států, zejm. ve věci uvalení sankcí za porušení rozpočtových pravidel) a (2) zajištění „transparentnosti“ (maximální veřejnosti) celého procesu (více v příspěvku „ECON odkryl karty: takhle na porušení rozpočtových pravidel v eurozóně“, [Monitoring leden 2011](#)).

V podobném duchu se 16. 2. 2011 k celému legislativnímu balíku [vyjádřila](#) i ECB.

Podle ní by z něj (zejm. z návrhu KOM(2010)524) měly být vyňaty všechny pasáže, jež by členskými státy poskytovaly být jen minimální manévrovací postoj (opt-out). Snižování nadměrného schodku by mělo být přísné, rozhodování o něm co nejvíce „automatické“ a faktory typu nákladů realizované penzijní reformy by při něm neměly hrát rozhodující roli. Pokud jde o pokuty za makroekonomické nerovnováhy, měly by podle ECB dosahovat až 0,2 % HDP dotčeného členského státu.

Další vývoj

V následujícím období lze očekávat (prozatím nepředvídatelné) posuny jak na půdě Rady, tak na půdě EP. Informovat o nich budeme v následujících monitorinzích.

JUSTICE A VNITRO

Komise: Využijme údaje o cestujících k boji proti terorismu a závažné trestné činnosti

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (KOM(2011)32)

Komise 2. 2. 2011 [uveřejnila](#) návrh směrnice o jmenné evidenci cestujících (tzv. PNR). Jejím cílem je bojovat se závažnou trestnou činností a terorismem skrze získávání a analýzu dat od leteckých dopravců realizujících mezinárodní lety.

Kontext

Komise návrh předložila coby součást „vnitřně-bezpečnostní“ strategie [uveřejněné](#) v listopadu 2010,

s odůvodněním, že je nezbytné zajistit „systematičtější využívání dat u všech relevantních letů a vytvořit ucelený přístup pro všechny členské státy“. Členské státy (resp. letečtí dopravci) data podle Komise již beztlak shromažďují, ovšem s různou úrovní ochrany osobních údajů, což vede k „mezerám v bezpečnosti, zvýšeným nákladům a právní nejistotě dopravců a cestujících“. Unijní letečtí dopravci jsou v současnosti povinni poskytovat údaje o jmenné evidenci cestujících orgánům USA, Kanady a Austrálie. Nová směrnice by měla analogické opatření zavést i na území EU (včetně reciprocity vůči leteckým dopravcům ze třetích zemí; srov. [zde](#)).

Návrh, jenž nahrazuje [text](#) uveřejněný Komisí v listopadu 2007 (musel být stažen a přepracován kvůli zajištění souladu s Lisabonskou smlouvou), meritorně navazuje na [rozhodnutí č. 2008/977](#) o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. Podle Komise zohledňuje nejen dosavadní pozice členských států vůči původnímu návrhu, ale také např. (nezávaznou) [pozici EP](#) z listopadu 2008.

Obsah a sporné body

Letečtí dopravci by měli poskytovat členským státům, jež provedou příslušnou směrnici přijatou na úrovni EU, 19 druhů údajů o cestujících, kteří vstupují na území EU nebo jej opouštějí, a zaručovat přitom vysokou úroveň ochrany osobních údajů a soukromí. Norma by se měla týkat jen letů do/z EU (přibližně 25 % všech letů, které v EU začínají nebo končí), přestože např. Francie, Velká Británie či Španělsko požadovaly pokrytí všech letů.

Členské státy (na příletu nebo odletu z/do třetích zemí) by měly být oprávněny si uvedené údaje (mj. e-mail, telefonní číslo či informace o zavazadlech a kreditní kartě) ponechávat a analyzovat pro účely předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických a závažných trestných činů (podle komisařky Cecilie Malmström s trestní sazbou min. 3 roky; např. obchod s drogami a lidmi). Po uplynutí 1 měsíce od příletu/odletu by je nicméně měly vést jako anonymní („repersonalizace“ dat by měla být možná jen na základě striktně definovaných podmínek) a neměly by je uchovávat po dobu delší než 5 let. Členské státy by také neměly mít přístup do databází leteckých dopravců přímo, ale měly by je o zaslání příslušných údajů (z nichž za žádných okolností nebude možné odvodit rasový či etnický původ, politické názory nebo náboženské vyznání) žádat. (Získá-li je však jeden členský stát, měl by být oprávněn je poskytnout dalším členským státům.) Na straně členských států by měly za účelem správy dat vzniknout „vyhrazené subjekty“, na něž by měl

dohlížet „nezávislý orgán dohledu“ (v ČR Úřad pro ochranu osobních údajů). Cestujícím by měl být zaručen přístup k údajům, jež jsou o nich shromažďovány, jakož i možnost jejich opravy či výmazu (včetně potenciální náhrady újmy soudní cestou). Náklady implementace by měly nést členské státy (cca 220 mil. €) a letečtí dopravci (0,2 € za přenesení sady dat 1 cestujícího).

Pozice ČR

Český Úřad pro ochranu osobních údajů se k návrhu staví negativně.

„Jaký smysl má sbírání dat od leteckých společností v prostoru, kde se dá hranice snadno překročit také vlakem, autobusem nebo autem. Zločinci mohou přijet jinak než letadlem a data budou sbírána jenom na letištích od těch slušných občanů,“ uvedla mluvčí úřadu Hana Štěpánková.

Další vývoj

O návrhu bude spolurozhodovat EP a Rada. Podle Komise legislativní proces potrvá přibližně 2 roky. K potenciálnímu rozšíření směrnice na všechny lety v EU by mohlo dojít na základě nového návrhu Komise nejdříve po 2 letech od jejího vstupu v platnost.

Komise zveřejnila Agendu EU v oblasti práv dítěte

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Agenda EU v oblasti práv dítěte (KOM(2011) 60)

Komise 15. 2. 2011 zveřejnila [sdělení](#) s názvem „Agenda EU v oblasti práv dítěte“. Dokument se věnuje potřebě specifického zacházení s dětmi ze strany justičních orgánů, ať již jde o oběti, svědky trestných činů či osoby obviněné ze spáchání trestného činu.

Kontext

Ochrana dětí a jejich práv je jedním z principů zakotvených v primárním právu EU i v [Listině základních práv EU](#). Již v červenci 2006 Komise přijala [sdělení](#) s názvem „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“, která se týká různých oblastí politiky EU (oblast občanského i trestního práva, zaměstnávání dětí, rozvojová spolupráce, vnější obchodní vztahy, vzdělávání, zdraví).

Na základě tohoto dokumentu byla např. zprovozněna horká telefonní linka pro pohřešované či zneužívané děti, která však dosud v řadě členských zemí (včetně ČR) nebyl zavedena (stalo se tak pouze ve 12 členských zemích).

Obsah

Nové sdělení se specificky věnuje jednání s dětmi ze strany orgánů soudní moci, které se má ve všech třech zmiňovaných případech (oběť, svědek, obviněný) odlišovat od běžného chování soudu vůči dospělým.

Podle komisařky Viviane Reding, která publikaci sdělení zaštitila, je to zvláště nutné u dětských obětí trestných činů, které nemohou být u soudu za své poškození ještě „trestány“ nevhodným zacházením. Justice by například měla používat moderní technologie, aby u soudu zabránila přímé konfrontaci napadeného dítěte s útočníkem, což je obvyklá praxe v některých členských zemích (např. Švédsko).

Sdělení počítá s přijetím zcela konkrétních legislativních návrhů. Má se jednat o návrh směrnice o právech obětí trestných činů, která by měla zvyšovat ochranu zvláště zranitelných kategorií obětí včetně dětí. Dále se počítá s návrhem směrnice o speciální ochraně pro „zranitelné“ kategorie osob obviněných či podezřelých z trestných činů, mezi které patří i děti.

EU má dále do roku 2013 přezkoumat právní předpisy usnadňující uznávání a výkon rozhodnutí o rodičovské zodpovědnosti tak, aby tato rozhodnutí byla v zájmu dítěte vykonávána co nejrychleji, ale také za účelem stanovení minimálních společných standardů. Při tvorbě budoucích právních nástrojů v oblasti občanského a trestního práva mají být brány v potaz [pokyny](#) Rady Evropy z listopadu 2010 o justici vstřícné k dětem. Na evropské úrovni má být podporováno vzdělávání soudců a jiných odborníků, aby byli školeni pro případy, v nichž figurují děti.

Sdělení vyzývá k zavedení cílených opatření na ochranu „zranitelných“ dětí v EU. Podporována má být odborná příprava pro opatrovníky a další aktéry, kteří jsou v kontaktu s dětmi bez doprovodu. Využíván má být v této souvislosti i rámec EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů, který má být přijat na jaře 2011. Členské státy mají urychleně zavést a zprovoznit zmíněnou horkou linku pro případy pohřešovaných dětí. Státy mají být také podporovány v přijímání dalších preventivních opatření pro vedení dětí k vlastní zodpovědnosti. Za tím účelem mají být využívány moderní technologie jako program Bezpečnější internet.

Prioritou EU v oblasti prosazování ochrany práv dítěte má být i nadále boj proti všem formám násilí páchaného na dětech, včetně obecných zásad týkajících se dětí a ozbrojených konfliktů.

Další vývoj

Pro vydání některých konkrétních legislativních opatření sdělení stanovuje konkrétní termíny. Návrh směrnice o právech obětí by měl být přijat

již v průběhu roku 2011, návrh směrnice týkající se zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby potom v roce 2012. Speciální horkou linku by měly členské státy zprovoznit v letech 2011–2012. Komise sama hodlá pro děti během roku 2011 zveřejnit na [webu EU](#) informace o EU a o právech dítěte.

REGIONÁLNÍ POLITIKA**Rada nepřijala společnou pozici k politice soudržnosti**

[Council conclusions](#) on the Fifth Report on economic, social and territorial cohesion, 21 February 2011

Rada GAC na svém zasedání 21. 2. 2011 nedospěla ke společné pozici k hlavním bodům 5. zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti, kterou vypracovala v listopadu 2010 Komise.

Kontext

Komise každé 3 roky zveřejňuje zprávu o pokroku učiněném v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti. Komise prezentovala 10. 11. 2010 již 5. zprávu. Věnovala se jednak evaluaci stávajícího stavu z hlediska přetrvávajících rozdílů na regionální úrovni, jednak tomu, jak kohezní politika přispívá k cílům stanoveným ve strategii Evropa 2020.

Ještě důležitější však bylo plánované zaměření zprávy na budoucnost kohezní politiky po roce 2013, kdy se počítá s omezeným počtem priorit a zaměřením i na nové problémy, kterým regiony v rámci EU čelí (více v příspěvku „Komise zveřejnila sdělení o budoucnosti kohezní politiky po roce 2013“, [Monitoring listopad 2010](#)).

Obsah

Rada ve svých závěrech výše zmíněnou zprávu vítá, avšak upozorňuje na nutnost dalších jednání a diskuze zejm. o hlavních investičních prioritách a distribuci zdrojů mezi jednotlivými programy, prioritními oblastmi a cíli, které budou dopředu stanoveny na základě „kontraktů“ mezi Komisí a členskými státy; o stimulech, které jsou s kohezní politikou přímo spjaty.

Text se přímo nezabývá Komisí navrhovaným vznikem nové kategorie regionů s HDP mezi 75–90 % evropského průměru.

Rada se s Komisí shoduje na potřebě koncentrace a omezení počtu priorit tak, aby se maximalizoval dopad investic. Vyslala jí ale signál, že tyto priority si členské státy určí samy.

Sporné body

Členské státy již vyjádřily pochybnost nad možností, že by to byla Komise, kdo bude hodnotit podmínky pro udělení podpory. Státy se také neshodují na podobě stávajícího systému tzv. phasing-out. Jedni chtějí rozsáhlejší přechodné mechanismy, které by souvisely s nově vzniklou kategorií regionů, druzí chtějí schémata navázat na nezpůsobilost pro cíl konvergence (phasing-out z cíle 1).

Další vývoj

Rada vyzývá Komisi, aby předložila k uvedeným otázkám více informací a následně vypracovala (do konce června 2011) legislativní návrh, který by mohl odstartovat jednání a nová pravidla kohezní politiky tak mohla platit od roku 2014.

SPOTŘEBITELÉ**IMCO: Taková je naše pozice k návrhu o právech spotřebitelů**

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady o právech spotřebitelů (KOM(2008)614)

Výbor IMCO 1.2.2011 poměrem 22:16:1 (proti vůli zelených a socialistů, kteří předložili na 1500 pozměňovacích návrhů) *specifikoval* svou pozici k návrhu směrnice o právech spotřebitelů. Stalo se tak přesně týden poté, co do návrhu významně restriktivně zasáhla Rada.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v říjnu 2008. Na jeho základě by mělo dojít k vytvoření normy, která nahradí stávající *směrnice č. 85/577, č. 93/13, č. 97/7 a č. 1999/44* (a jejich revize, jichž je na 20) a podpoří přeshraniční/internetové spotřebitelské transakce tím, že stanoví určitá minimální pravidla a členské státy si je budou moci podle svých potřeb upravit (zpřísnit).

Rada s konsolidací stávajícího předpisového rámce po diskusi předběžně souhlasila v prosinci 2009 (více v příspěvku „Rada souhlasí s posílením práv spotřebitelů“, *Monitoring prosinec 2009*), výbor IMCO o návrhu obsáhle debatoval v červnu 2010 (více v příspěvku „IMCO debatoval o právech spotřebitelů“ *Monitoring červen 2010*). Coreper však v prosinci 2010 signalizoval, že navržený text by měl doznat větších změn, než se původně předpokládalo (více v příspěvku „Rada radikálně zasáhla do návrhu o právech spotřebitelů“, *Monitoring prosinec 2010*). Rada jeho postoj potvrdila v lednu 2011: z návrhu vyřadila kapitoly 4 a 5 týkající se záruk a neférových

smluvních podmínek (více v příspěvku „Rada potvrdila radikální zásah do návrhu o právech spotřebitelů“, *Monitoring leden 2011*).

Obsah

Spotřebitelé by měli mít podle IMCO možnost do 14 dnů odstoupit od smlouvy a vrátit zboží (pokud nejsou náležitě informováni o svých právech, do 1 roku; nyní se obecně uplatňuje pravidlo 7 dní) a do dalších 14 dnů požadovat vrácení uhrazených prostředků (včetně např. poštovného, balného ap.; spotřebitel by se měl podílet na nákladech jen v případě, že je to specifikováno v obchodních podmínkách a/nebo pokud je hodnota zakoupeného zboží alespoň 40 €).

Za bezpečné doručení zboží by měl být odpovědný obchodník, a to až do chvíle převzetí zboží spotřebitelem. Spotřebitel by také měl být chráněn právem na odmítnutí vyžádané schůzky s obchodníkem; obecně by se již nemělo rozlišovat mezi vyžádanou a nevyžádanou schůzkou. V případě kontraktů uzavíraných „na dálku“ (kdekoli s výjimkou provozovny poskytovatele) by se měla 14denní lhůta pro odstoupení od smlouvy počítat až od chvíle doručení zboží, nikoliv od chvíle uzavření smlouvy.

Obchodníci by měli podle IMCO profitovat z jednotných pravidel pro všechny kontrakty, jež jsou v EU uzavírány na dálku, a ze standardizovaných formulářů sloužících coby „návod“ k naplnění informační povinnosti obchodníků (týkající se mj. odstoupení od smlouvy).

Sporné body

Uvedený výčet požadavků IMCO je navzdory předchozím očekáváním (vůči pozici Rady) relativně smířlivý, byť se v řadě případů staví za tzv. maximální harmonizaci.

Akceptuje, že nová norma by se měla týkat primárně ochrany spotřebitelů v kontraktech uzavíraných „na dálku“ a některých sektorů by se neměla dotknout vůbec (obchodování s nemovitostmi včetně novostaveb, obchodování s finančními, dopravními, sociálními a zdravotními službami a gamblingu).

V důsledku ale patrně nevznikne původně zamýšlená 1 norma, protože směrnice č. 93/13 a č. 1999/44 nejspíše zůstanou zachovány.

To dlouhodobě kritizuje BEUC, reprezentující spotřebitelské organizace, opačného názoru je např. reprezentant malých a středních podniků UEAPME.

Přesto všechno se ale legislativní proces patrně nevyhne druhému čtení v obou institucích. Soulad pozic Rady a EP není absolutní (UEAPME např. kritizoval, že IMCO do návrhu znovu vpravil některé části kapitol 4 a 5, které Rada z textu nedlouho předtím vyřadila).

Rovněž lze čekat, že socialisté a zelení budou usilovat o změnu zprávy IMCO při hlasování v plénu EP s cílem (na první pohled paradoxně) rozvolnit unijní normu, aby si členské státy mohly v dané oblasti stanovit vlastní (přísnější) pravidla (což by mohly i za stávající podoby návrhu, pozn. aut.).

Další vývoj

Plénum EP by mělo o pozici IMCO (v podobě [zprávy Andrease Schwaba](#)) hlasovat v březnu 2011. Rada pak formálně předloží svůj společný postoj (jehož obsah je, jak uvedeno výše, znám již od prosince 2010, resp. od ledna 2011).

Výsledná směrnice, byla-li by přijata ve stávající podobě, by měla být provedena do 30 měsíců od svého vstupu v platnost (Komise původně počítala s 18 měsíci).

EU schválila normu bránící vstupu padělaných léčiv na evropský trh

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/83/ES, pokud jde o zabránění vstupu léčivých přípravků, které jsou padělané, pokud jde o identifikační údaje a údaje o jejich historii či původu, do legálního dodavatelského řetězce ([KOM\(2008\)668](#))

Plénum EP 16. 2. 2011 [schválilo](#) poměrem 569:12:7 revizi směrnice, jejímž cílem je bránit vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce.

Kontext

Směrnice je součástí tzv. farmaceutického balíku, který Komise předložila v roce 2008. Daná norma navrhuje např. lepší bezpečnostní prvky na balení léků, přísnější pravidla pro distributorské sítě a inspekce (více v příspěvku „Pozměňovací návrhy farmaceutického balíku přijaty“, [Monitoring duben 2010](#)).

EP a Rada byly na základě trojstranného jednání z 16. 12. 2010 schopny dokončit první čtení revize směrnice týkající se padělání léčiv a jejich dostupnosti v legální lékárenské síti EU. Jednání se zabývala především sankcemi a bezpečnostními prvky, které by chránily vnitřní trh EU. Coreper podpořil výsledky zmíněného jednání 21. 12. 2010.

Podle zpravodajky návrhu Marisy Matiasové došlo od roku 2005 k 400% nárůstu zabavení padělaných léčiv. Odhaduje se, že až 1% z legálně prodávaných léčiv na evropském trhu jsou padělky.

Obsah

Na rozdíl od návrhu Komise poslanci do směrnice zakomponovali regulaci prodeje léků přes internet. Podle nové normy budou muset být lékárny, kterým členský stát umožňuje prodávat léky na předpis přes internet (jedná se pouze o Dánsko, Velkou Británii, Německo, Švédsko, Portugalsko a Nizozemsko) k tomu autorizovány. Internetové lékárny budou na svých stránkách uvádět jednotné logo a budou registrovány jak na speciálním webu členského státu, tak v databázi EU.

Podle nové normy budou léky na předpis obsahovat jednotné bezpečnostní prvky, neboť v současnosti má každý členský stát svoje pravidla. Léky bez předpisu by je obsahovaly v případě nebezpečí padělků, které by přímo ohrožovaly zdraví. Jednou z ochranných bude možnost rychlého stažení léku z distribuce, a to i na návrh pacientů. V případě, že se padělané léky dostanou do distribuce, musejí být ostatní aktéři včetně členských států okamžitě upozorněni. Pokud se padělek dostane k pacientovi, oznámení musí proběhnout to 24 hodin. Následně bude stažen z distribuce.

Na žádost europoslanců se bude povinnost registrace vztahovat i na zprostředkovatele léčiv, kteří budou moci být z registru vyřazeni v případě, že novým pravidlům nevyhoví.

Směrnice dále upravuje pravidla obchodu s léčivými třetími zeměmi stejně jako jejich výrobu mimo území EU. Výrobci aktivních léčiv budou podléhat principu nejlepší výroby. Výroba i distribuce evropských léčiv do třetích zemí bude podléhat stejným pravidlům, jaká se aplikují na dovoz.

Za porušení normy budou muset členské státy uvalovat sankce v odpovídající výši, a to podle svého uvážení. Komise dopad normy vyhodnotí po 5 letech.

Evropská organizace na ochranu spotřebitelů BEUC novou podobu směrnice [vítá](#). Vyzývá k monitorování dodržování ochrany soukromí a rentability, aby se s implementací směrnice nezvýšily ceny léků.

Další vývoj

Text musí ještě formálně schválit Rada. Členské státy budou mít 18 měsíců na implementaci normy do národních právních řádů.

Předpokládá se ale, že na přizpůsobení směrnice technickým požadavkům (společné bezpečnostní prvky, identifikace jednotlivých balení, mechanismy na odhalování porušování pravidel) bude třeba 5–6 let.

Rada završila první čtení návrhu týkajícího se nutričního značení potravin

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům ([KOM\(2008\)40](#))

Rada 21. 2. 2011 završila své první čtení týkající se návrhu nařízení o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Proti byla jen Itálie.

Kontext

Návrh předložený Komisí v lednu 2008 má za cíl revizi 2 směrnic týkajících se značení potravin: [č. 90/496](#) a [č. 2000/13](#) (a zrušení dalších 6 norem: [směrnice č. 87/250](#), [č. 94/54](#), [č. 1999/10](#), [č. 2002/67](#) a [č. 2004/77](#) a [nařízení č. 608/2004](#)).

Výbor ENVI se textem zabýval v březnu 2010 (více v příspěvku „ENVI: Informace o nutriční hodnotě potravin ve formě ‚semaforu‘ nebudou“, [Monitoring března 2010](#)), plénum EP [zprávu Renaty Sommer](#) přijalo v červnu 2010 (více v příspěvku „EP: Nutriční hodnota v podobě ‚semaforu‘ na obalech potravin nebude“, [Monitoring června 2010](#)). Členské státy signalizovaly společnou pozici v prosinci 2010 (více v příspěvku „Členské státy dospěly ke své pozici k otázce nutričního značení“, [Monitoring prosince 2010](#)).

Obsah a sporné body

Rada požaduje, aby informace na potravinách byly „čitelné“, tj. aby byly napsány písmem o velikosti min. 1,2 milimetru (EP požaduje 3 milimetry plus další požadavky, např. kontrastní písmo). Pokud jde o rozložení odpovědnosti v rámci distribučního řetězce, Rada se (opět v opozici k EP) staví za to, aby byla rozložena mezi jeho jednotlivé části podle platného [nařízení č. 178/2002](#).

Na balených potravinách by měla být vždy zřetelně vyjádřena (v množství na 100g, na 100ml nebo – podle Rady fakultativně, podle EP obligatorně – v procentech „referenčního příjmu“/doporučené denní dávky) energetická hodnota a obsah tuků, nasycených tuků, uhlohydrátů a soli. EP nad rámec toho požaduje ještě uvedení obsah cukru, Rada zase bílkovin. Výrobci by měli moci podle Rady uvedené informace uveřejňovat i jinak, ale měli by být povinni doložit, že spotřebitelé jim rozumějí, resp. nejsou tím uváděni v omyl.

Nové nařízení by se podle Rady nemělo vztahovat na většinu nebalených potravin a alkoholické nápoje (pokud se členské státy nerozhodnou jinak nebo Komise do 5 let nepředloží revizní legislativní návrh), což je v souladu s postojem

EP. Uvedené by se ale nemělo týkat míchaných nízkalkoholických nápojů (tzv. alcopops s obsahem alkoholu do 1,2%). Na všech potravinách by také mělo být vždy vhodně vyznačeno, zda obsahují alergeny (a jaké).

Původ produktu by měl být (k nelibosti podnikatelské veřejnosti zejm. z UEAPME či CIAA, ale za podpory EP) nově uváděn u veškerého masa (dosud tomu tak bylo obligatorně jen u hovězího). Na druhou stranu EP krom vyznačení původu masa požadoval do rámce nového nařízení zahrnout např. také mléko, všechny mléčné a masné výrobky, nezpracované potraviny typu ovoce a zeleniny a výrobky s jedinou ingrediencí a s ingrediencemi činícími min. 50% výrobku. Rada s tím ale počítá nejdříve po 3 letech, co bude nařízení v platnosti a Komise předloží příslušný návrh.

Další vývoj

Vzhledem k rozdílným postojům k návrhu ze strany EP a Rady bude v obou institucích zahájeno v následujícím období druhé čtení.

VNITŘNÍ TRH

Correia De Campos: EP restart vnitřního trhu bez sociální dimenze nepodpoří

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Na cestě k Aktu o jednotném trhu. Pro vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství. 50 návrhů pro lepší společnou práci, podnikání a obchod ([KOM\(2010\)608](#))

Antonio Fernando Correia De Campos, zpravodaj nejdůležitější ze 3 [zpráv](#), jež má EP vypracovat k iniciativě Komise „Single Market Act“, se při uveřejňování svého návrhu 1. 2. 2011 na půdě výboru IMCO postavil za to, aby ve všech normách týkajících se jednotného vnitřního trhu EU byla obsažena „horizontální sociální klauzule“.

Kontext

V říjnu 2009 byl bývalý komisař odpovědný za oblast vnitřního trhu a hospodářské soutěže Mario Monti předsedou stávající Komise José Manuelem Barrosem požádán, aby vypracoval [zprávu](#) týkající se dosavadního fungování jednotného vnitřního trhu EU, jež oficiálně vznikl 1. 1. 1993. Montiho text byl uveřejněn v květnu 2010, kdy jej podpořilo i plénum EP (více v příspěvku „Mario Monti: jednotný trh potřebuje restart“, [Monitoring květen 2010](#)). Komise proto v říjnu 2010 uveřejnila [sdělení](#) o 50

konkrétních položkách („akcích“), cílící na „restart“ projektu vnitřního trhu, a doprovodila jej překvapivě podrobnou [zprávou](#) o občanství EU (více v příspěvku „Komise tvrdí, že už ví, jak restartovat vnitřní trh“, [Monitoring říjen 2010](#)). Oba dokumenty, jež by měly být naplňovány zejm. v letech 2011–2012, jsou v současnosti předmětem debat v Radě a EP.

Obsah a sporné body

Antonio Fernando Correia De Campos tvrdí, že Komise nebere ve svém přístupu k jednotnému vnitřnímu trhu (zejm. v kapitole II sdělení „Navrácení Evropanů do centra jednotného trhu a posílení jejich důvěry“) dostatečně v úvahu občany EU a jejich „základní sociální práva“: (1) právo na kolektivní akci; (2) práva pracovníků a pracovní právo; (3) ochranu zaměstnanosti. V tomto názoru jej plně podporují zejm. odbory reprezentované na úrovni EU organizací ETUC.

Podle zpravodaje např. musí být veškeré restrukturalizační kroky v podnicích vždy v souladu s čl. 9 Smlouvy o fungování EU (týká se sociálních požadavků na realizaci politik EU) a (extenzivně definovanou) Chartou základních práv EU. Komise podle něj ve svém sdělení také měla lépe specifikovat možnost podávání kolektivních žalob v EU a měla přiznat větší význam otázce sociálních služeb a „digitálnímu jednotnému trhu“. Zpravodaj tvrdí, že v co nejkratším časovém horizontu by měl vzniknout jednotný trh s hypotékami a měla by být implementována politika na podporu elektronického obchodování (e-commerce). Jednotný vnitřní trh by podle něj měl občanům EU přinést „hmatatelné výsledky“.

Zbývající 2 zprávy ([Sandry Kalniety](#) a [Cristiana Silviu Busoie](#)), prezentované také 1. 2. 2011, jsou v porovnání s uvedenými návrhy umírněnější.

Řízení (governance) vnitřního trhu by podle zprávy Sandry Kalniety nemělo být, jak navrhuje Rada, primárně otázkou členských států; koordinační roli by měli na nejvyšší úrovni naplňovat také předseda Evropské rady a předseda Komise. EU by rovněž měla budovat trvalá partnerství jak s místními a regionálními autoritami členských států, tak i s jejich parlamenty, které jsou v posledku těmi, kdo se podílí na přípravě nezbytných implementačních opatření (v případě neplnění povinností ze strany členských států by měla výrazněji vystupovat nejen Komise, ale i Soudní dvůr EU).

Pokud jde o problematiku malého a středního podnikání, zpravodaj Silviu Busoie nenavrhuje nic podstatného, co by překračovalo rámec revize iniciativy „Small Business Act“ (viz níže).

Další vývoj

EP by měl svou definitivní pozici k iniciativě „Single Market Act“ schválit 16. 3. 2011 na půdě výboru IMCO a 6. 4. 2011 v plénu EP.

Rada by se měla iniciativou v průběhu maďarského předsednictví zabývat primárně ve dnech 10.–11. 3. 2011 a 30.–31. 5. 2011.

Změnu politiky v oblasti auditu podle Komise schvaluje většina aktérů

Zelená kniha. Politika v oblasti auditu: poučení z krize ([KOM\(2010\)561](#))

Komise 10. 2. 2011 uspořádala konferenci k výsledkům veřejné konzultace, jež se od října do prosince 2010 konala v návaznosti na uveřejnění [zelené knihy](#) k politice v oblasti auditu.

Kontext

Komise předložila zelenou knihu a zahájila veřejnou konzultaci s odůvodněním, že audity jsou klíčové pro znovuzískání důvěry ve finanční trh. Ta podle její interpretace utrpěla především v krizi započaté v roce 2008. Audity podle Komise musejí plnit svůj účel a nebyť jen „fíkovým listem“ finančních institucí. Proto Komise svou zelenou knihu vystavěla okolo 2 hlavních témat: nezávislosti a dohledu (více v příspěvku „Komise předložila zelenou knihu o auditech“, [Monitoring říjen 2010](#)).

Obsah a sporné body

Komise, jež v rámci konzultace obdržela 688 příspěvků, tvrdí, že status quo v oblasti unijní politiky auditu je neudržitelná a že změnu podporuje většina aktérů s výjimkou tzv. velké čtyřky – Deloitte, Ernst & Young, KPMG and PricewaterhouseCoopers. Ta ovšem v EU ovládá přibližně 70% trhu.

Uvedené společnosti jsou např. proti zavedení „rotačního principu“, spočívajícího ve střídání auditorů alespoň každé 2 roky a v otevření trhu dalším auditorským firmám, ale i proti striktnímu oddělení auditu od dalších (konzultačních) služeb, které tyto firmy nabízejí. Auditované subjekty by si také měly zachovat možnost vybrat si auditorskou firmu podle svého uvážení, ne na základě rozhodnutí (národního) regulátora.

Mezi další varianty dalšího postupu, které z konzultace vyplynuly, patří např. zavedení stropu pro tržní podíl „velké čtyřky“ (sic!), vytvoření auditorůvých konsorcií 3 firem, z nichž alespoň jedna nebude patřit do „velké čtyřky“, nebo paralelní audit daného subjektu 2 auditorskými firmami, z nichž alespoň jedna nebude patřit do „velké čtyřky“ (tzv. francouz-

ský model). Právě k poslední z variant se přiklání i Komise.

Auditorské firmy se prakticky shodují jen na tom, že je nutné zajistit transparentnost auditu (mj. přijetím [mezinárodních auditorských standardů](#)) a posílit komunikaci mezi zainteresovanými aktéry.

Výbor ECON mezitím údajně (informaci se nepodařilo ověřit) připravuje zprávu z vlastní iniciativy, v níž navrhuje daňové úlevy pro malé auditorské firmy. Debatuje se i o „evropském pasu“ pro tyto firmy (za předpokladu respektování příslušných pravidel jednotlivých členských států).

Další vývoj

Komise hodlá předložit příslušné legislativní návrhy do listopadu 2011.

EP schvaluje ve věci patentů tzv. posílenou spolupráci

Návrh rozhodnutí Rady, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany (KOM(2010)790)

Plénium EP 15. 2. 2011 [přijalo](#) poměrem 471:160:42 [zprávu Klause-Heinera Lehneho](#), čímž vyjádřilo souhlas, aby byla ve věci (překladů) patentů zahájena tzv. posílená spolupráce. 7. 2. 2011 totéž (za nesouhlasu Itálie a Španělska) učinil Coreper.

Kontext a obsah

Komise v červenci 2010 uveřejnila [návrh](#) týkající se „ujednání o překladu pro patent EU“. Cílem bylo snížit cenu patentových přihlášek, jež je podle Komise až 10krát vyšší než v USA.

V EU by se mělo, pokud jde o patenty, nově pracovat jen se 3 jazyky – angličtinou, francouzštinou a němčinou (více v příspěvku „Komise navrhla, jak řešit problém překladu patentů“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#)).

Belgické předsednictví ve druhé polovině roku 2010 neúspěšně navrhlo několik „ústupků“, jež měly o návrhu přesvědčit i ty země, které signalizovaly, že s ním mají problém (zejm. Itálie a Španělsko, ale i Polsko, Slovensko či Portugalsko; více v příspěvku „Rada se neshoduje, jak řešit problém překladu patentů“, [Monitoring říjen 2010](#), a v příspěvku „Rada se opět neshodla, jak řešit problém překladu patentů“, [Monitoring listopad 2010](#)).

Rada ale nebyla schopna dospět k nezbytnému jednomyslnému souhlasu všech členských států. Komise proto na žádost Dánska, Estonska, Finska, Francie, Litvy, Lucemburska, Německa, Nizozemska, Polska, Slovinska, Velké Británie

a Švédska (a za podpory 10 dalších zemí) navrhla zahájení posílené spolupráce, aby v roce 2011 předložila 2 meritorní legislativní návrhy, jež budou založeny na kompromisu belgického předsednictví (více v příspěvku „Komise navrhla ve věci patentů tzv. posílenou spolupráci“, [Monitoring prosinec 2010](#)).

Podmínkou je, aby s posílenou spoluprací předtím souhlasila Rada kvalifikovanou většinou a svůj souhlas připojil i EP.

Posílená spolupráce je od přijetí Amsterodamské smlouvy možná, pokud se pro její implementaci rozhodne minimálně třetina (nyní 9) členských států EU. V současnosti je upravena čl. 329 Smlouvy o fungování EU.

Sporné body

S návrhem na posílenou spolupráci dlouhodobě nesouhlasí Itálie a Španělsko, nově ani Kypr.

Kritiku (resp. apel na zavedení jednotného „evropského“ režimu se zapojením unijní OHIM a bez zainteresování mezinárodní organizace EPO) [vyjádřila](#) také Nadace pro svobodnou informační infrastrukturu (FFII). Posílená spolupráce prý svými parametry zvýhodní německé a francouzské subjekty.

Pozice ČR

ČR požádala o hodnocení dopadu zahájení posílené spolupráce, neřadí se tedy mezi její bezvýhradné zastánce.

V ČR byl již dříve artikulován požadavek, aby patenty byly automaticky (strojově) překládány do všech 23 úředních jazyků EU (vznesla jej Unie malých a středních podniků ČR).

Další vývoj

Rada se bude návrhem zabývat s největší pravděpodobností 10. 3. 2011. Posílená spolupráce by mohla být zahájena do května 2011.

Komise ale ještě předtím musí předložit 2 návrhy (o patentech samých a o jazykovém režimu) a země, na něž se bude posílená spolupráce vztahovat, je musí přijmout (první procedurou spolurozhodování, druhý procedurou konzultace). Rovněž je nezbytné vyčkat, až Soudní dvůr EU prezentuje své stanovisko k tomu, zda je jednotná patentová ochrana, navíc založená na posílené spolupráci, v souladu s právem EU.

Komise reviduje „Small Business Act“

Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, Economic and Social Committee and the Committee of the Regions Review of the “Small Business Act” for Europe (COM(2011)78)

Komise 23. 2. 2011 [zahájila](#) revizi své necelé 3 roky staré iniciativy „*Small Business Act*“, jež by měla podporovat aktivity malých a středních podniků (do 250 zaměstnanců) v EU. Většina avizovaných kroků již byla zahájena, Komise ale konstatuje, že „je třeba udělat více“.

Kontext

Iniciativa „Small Business Act“ z června 2008, vzata na vědomí Radou v prosinci 2008, se stala prvním uceleným rámcem opatření EU zaměřeným na malé a střední podniky.

Malé a střední podniky tvoří podle Komise více než 99 % podniků v EU a zaměstnávají více než 90 mil. lidí. Také platí, že 23 mil. malých a středních podniků v EU zaměstnává přibližně 67% pracovních sil působících v soukromém sektoru. V důsledku hospodářské krize ale malé a střední podniky v EU propustily na 3,25 mil. zaměstnanců.

Dalším důvodem pro předložení revize „Small Business Act“ bylo sladění této iniciativy s projektem „všeobjímající“ ekonomicko-ekologicko-sociální strategie [Evropa 2020](#) (více v příspěvku „Komise oficiálně představila svůj plán „Evropa 2020“, [Monitoring březen 2010](#)) a fakt, že ze 27 členských států EU jediná Itálie „Small Business Act“ reflektovala legislativně (Belgie a Francie v „národních programech“).

Obsah

Za úspěch dosavadní realizace „Small Business Act“ Komise považuje mj. (1) schválení směrnice o opožděných platbách (více v příspěvku „Rada schválila kompromis týkající se směrnice o opožděných platbách“, [Monitoring leden 2011](#)); (2) fakt, že ve většině členských států výrazně klesla doba a náklady potřebné k založení společnosti, takže průměr EU pro společnost s ručením omezeným se snížil z 12 dnů a 485 € v roce 2007 na 7 dní a 399 € v roce 2010, nebo (3) otevření centra EU pro malé a střední podniky v Číně. V případě ČR Komise [zmiňuje](#) např. projekt zavedení datových schránek.

V budoucnu by měly být realizovány mj. následující kroky (celkem jich Komise vypočítává 29):

- zkrácení doby potřebné k založení společnosti na 3 dny a k získání potřebných licencí a povolení na 1 měsíc (plus snížení nákladů na 100 €), a to do roku 2013;

- zesílení programů úvěrových záruk malým a středním podnikům;
- zlepšení přístupu malých a středních podniků k financím, včetně přístupu k trhům s rizikovým kapitálem;
- pravidelné testování dopadů legislativy EU na malé a střední podniky se zohledněním rozdílů mezi mikropodniky (do 10 zaměstnanců), malými (do 50 zaměstnanců) a středními (do 250 zaměstnanců) podniky;
- předložení návrhu na společný konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob;
- přijetí opatření na jednodušší přeshraniční vymáhání dluhů;
- iniciace center EU pro malé a střední podniky, zejm. v zemích BRIC.

Sporné body

Rada položek z uvedeného výčtu má racionální jádro, je ovšem potřeba mezi nimi pečlivě selektovat, a to nejen z meritorního hlediska, ale i z hlediska zajištění jejich praktické realizace (počínaje návrhem, jeho projednáním a konče jeho implementací; pakliže tedy jde o legislativní návrh, nikoliv o doporučení či jiný nezávazný akt).

Zásadní spory rozhodně vyvolá kontroverzní návrh na společný konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob (tzv. CCCTB). Dlouhodobě s danou ideou nesouhlasí kromě ČR např. Irsko, Slovensko nebo Bulharsko. [Kompletní výčet uskutečněných a plánovaných iniciativ](#) obsahuje i další problematické body, zejm. z pohledu členských států.

Patří mezi ně např. záměr (1) kvantifikovat „pozlaccování“ (komplikování) unijní legislativy při její implementaci v členských státech (jak se bude „pozlaccování“ měřit a k čemu budou výsledky sloužit?); (2) navrhnout „nástroj evropského smluvního práva“ (co to znamená?); (3) vytvořit „výuková schémata“ pro ženy-podnikatelky; (4) poskytovat zkrachovávajícím poctivým podnikatelům (sic!) podporu tím, že se jim legislativně umožní vypořádat s dluhy nejvýše do 3 let (zatím ji v určitém rozsahu poskytuje jen Belgie, Finsko, Irsko, Španělsko a Velká Británie).

Organizace typu UEAPME, Eurochambres či ESBA kritizují fakt, že realizace „Small Business Act“ bude i nadále závislá na libovůli členských států (pokud se neuplatní legislativní pravidla).

Komise chce propojit obchodní rejstříky v celé EU

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directives 89/666/EEC, 2005/56/EC and 2009/101/EC as regards the interconnection of central, commercial and companies registers (COM(2011)XXX)

Komise 24. 2. 2011 [uveřejnila](#) návrh směrnice na propojení obchodních rejstříků v celé EU.

Kontext

V současnosti je správa obchodních rejstříků v EU v plné kompetenci členských států, popř. jejich místních (Německo) nebo regionálních (Rakousko) autorit. EU pouze [směrnici č. 68/151](#), resp. [č. 2003/58](#) zajistila, aby je všechny členské státy od roku 2007 zpřístupnily také online. Z toho plyne, že poskytované informace jsou zpravidla v jednom jazyce, a pokud už dochází k nějaké (dobrovolné) přeshraniční kooperaci, pak je povětšinou limitovaná na určitý typ dat a/nebo generuje data pouze jednorázově (v dávkách), což v praxi znamená, že informace zastarávají.

Návrh pozměňuje směrnice [č. 89/666](#), [č. 2005/56](#) a [č. 2009/101](#).

Obsah

Návrh Komise má legislativně ošetřit elektronické propojení (online verze) obchodních rejstříků ze všech členských států EU.

Cílem má být (1) stimulace přeshraničního obchodu; (2) zvýšení právní jistoty obchodních společností, spotřebitelů (ti podle Komise kvůli nejistotě odmítají nakupovat online v zahraničí; v roce 2008 jich tak činilo jen 7%) i odpovědných (daňových, soudních) orgánů členských států; a (3) úspora v řádu 70 mil. € ročně.

Další vývoj

■ O návrhu bude spolurozhodovat EP a Rada.

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

EP: Opatrně s automatickým zvyšováním věku odchodu do důchodu

Zelená kniha na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě (KOM(2010)365)

Plénum EP 16. 2. 2011 poměrem 535:85:57 [přijalo](#) svou pozici k zelené knize týkající se budoucnosti/udržitelnosti penzijních systémů v EU.

Kontext

Komise [zelenou knihu](#) uveřejnila v červenci 2010 (více v příspěvku „EU zahájila debatu o budoucnosti důchodů“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#)). Současně s tím zahájila veřejnou konzultaci, jež byla ukončena v listopadu 2010. Její výsledky ukázaly, že názory na danou problematiku a její potenciální řešení se výrazně liší (více v příspěvku „Důchodový systém pro EU? Názory se liší“, [Monitoring listopad 2010](#)).

V pozadí dané iniciativy lze číst reakci na dlouhodobé stárnutí populace v EU a s tím související tlak na penzijní systémy jednotlivých členských států. Penzisté pobírají důchod déle než dříve (jen 50% lidí ve věku 60 let v EU pracuje) a zároveň se snižuje počet těch, kteří jsou schopni/ochotni do penzijních systémů aktivně přispívat.

Obsah a sporné body

EP za významné podpory socialistů odmítl, aby udržitelnost důchodových systémů v EU byla zajištěna automatickou úpravou zvyšující důchodový věk v souladu s růstem naděje na dožití (ačkoli šlo o požadavek zpravodajky textu Rii Oomen-Ruijten a jde i o jeden z návrhů německo-francouzského paktu pro konkurenceschopnost; viz výše).

V prvním (státním) pilíři penzijních systémů by měly členské státy pouze koordinovat své aktivity, ve druhém (povinném fondovém) pilíři by mělo docházet ke změnám jen po důkladné konzultaci se sociálními partnery a v pilíři třetím (nepovinném fondovém) by měla být iniciativa nasměrována k „lepší regulaci“ postavení příslušných fondů.

Obecně by měla Komise podle EP rozpracovat otázku údajné genderové a sociální exkluze spjaté s penzijními systémy. S tím souvisí i požadavek, aby členské státy první pilíř svých důchodových systémů definovaly tak, aby negarantoval jen minimální příjem (těsně nad hranici chudoby; toho by mohlo být dosaženo např. efektivním zdaněním finančního sektoru; více v příspěvku „Komise řekla, jak si představuje zdanění finančního sektoru“, [Monitoring říjen 2010](#)), a aby vytvořily co nejpříznivější podmínky, aby i lidé v (před)důchodovém věku mohli pracovat. Pokud jde o (přeshraniční) přenositelnost nároků na důchod (a tedy i potenciální revizi [směrnice č. 2003/41](#) týkající se přenositelnosti zaměstnaneckého penzijního pojištění), měla by Komise iniciovat adekvátního evropského registračního systému (popř. doplňkového celounijního penzijního systému).

Další vývoj

V září 2011 by měla Komise na základě příspěvků z veřejné konzultace a pozice EP předložit (konkrétnější) bílou knihu.

Věk odchodu do důchodu v jednotlivých členských státech EU

Členský stát	2001	2008	2009 (muži/ženy)	2020 (muži/ženy)	> 2020 (muži/ženy)
Belgie	56,8	61,6*	65/65	65/65	
Bulharsko	58,4	61,5	63/60	63/60	
ČR	58,9	60,6	62/60 let 8 měsíců	63 let 8 měsíců/63 let 4 měsíce	65/65
Dánsko	61,6	61,3	65/65	65/65	67+/67+***
Estonsko	61,1	62,1	63/61	63/63	
Finsko	61,4	61,6*	65/65, 63-68	65/65, 63-68	
Francie	58,1	59,3	60-65	60/60	
Irsko	63,2	64,1**	65/65	65/65 (66/66)	(68/68)
Itálie	59,8	60,8	65/60	65/60****	***
Kypr	62,3	63,5*	65/65	65/65	
Litva	58,9	59,9**	62 let 6 měsíců/60	64/63	65/65
Lotyšsko	62,4	62,7	62/62	62/62	
Lucembursko	56,8	:	65/65	65/65	
Maďarsko	57,6	:	62/62	64/64	65/65
Malta	57,6	59,8	61/60	63/63	65/65
Německo	60,6	61,7	65/65	65y9m/65y9m	67/67
Nizozemsko	60,9	63,2	65/65	65/65 (66/66)	(67/67)
Polsko	56,6	59,3*	65/60	65/60	
Portugalsko	61,9	62,6*	65/65	65/65	
Rakousko					
Rumunsko	59,8	55,5	63 let 8 měsíců/58 let 8 měsíců	65/60 (65/61 let 11 měsíců)	(65/65)
Řecko	61,3°	61,4	65/60	65/60	65/65
Slovensko	57,5	58,7*	62/59	62/62	
Slovinsko	56,6°	59,8**	63/61	63/61 (65/65)	
Španělsko	60,3	62,6	65/65	65/65	
Švédsko	62,1	63,8	61-67	61-67	
Velká Británie	62,0	63,1	65/60	65/65	68/68

Poznámky: Údaje za roky 2001 a 2008 představují průměrný věk odchodu do důchodu. Ve Švédsku je penze garantována od 65 let. Legenda: ° 2002; * 2007; ** 2006; údaje v závorkách = návrh; **** věk odchodu do důchodu se bude zvyšovat v souladu s růstem naděje dožití; **** všichni státní zaměstnanci budou do důchodu počínaje rokem 2018 odcházet v 65 letech
Zdroj: Zelená kniha na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě

ZEMĚDĚLSTVÍ

EP poprvé projednával zprávu Alberta Desse o společné zemědělské politice do roku 2020

Návrh zprávy o společné zemědělské politice do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin, přírodních zdrojů a územní problematiky (2011/XXXX(INI))

Na zasedání výboru AGRI 28. 2. 2011 byl poprvé projednáván [návrh zprávy](#) europoslance Alberta Desse o společné zemědělské politice do roku 2020.

Zpráva bude představovat oficiální pozici EP ke [sdělení](#) Komise, které bylo zveřejněno v listopadu 2011.

Dokumentu Komise se na [zasedání](#) 21. 2. 2011 věnovala také Rada. Jednalo se o již třetí poli-

tickou debatu, tentokrát věnovanou územnímu rozvoji.

Kontext a sporné body

Komise v listopadu 2010 představila [sdělení](#) týkající se budoucnosti SZP do roku 2020. Je zaměřeno na 3 hlavní cíle: řešení problémů v oblasti potravin, přírodních zdrojů a územního plánování a prezentuje různé varianty vývoje SZP po roce 2013.

Nejméně radikální scénář navrhuje zachovat stávající systém přímých plateb, ale spravedlivěji je rozdělit mezi členské státy, posílit nástroje řízení rizik a v oblasti rozvoje venkova zachovat cíle vyplývající z Health Check (dotace zaměřené též na boj se změnami klimatu, na ochranu vod, inovace a podporu OZE).

Druhá varianta předpokládá větší změny v oblasti přímých plateb, a to nejen pokud jde o jejich sprá-

vedlivější rozdělení, ale předpokládá novou metodiku: základní sazba plateb spojená s plněním norem cross-compliance by měla být doplněna dalšími platbami (platba za doplňkové environmentální akce, platba za přírodní omezení či podpora produkce u zvláště citlivých oborů). Tato varianta reformy navrhuje také zvýhodnění malých zemědělských podniků a naopak omezení základní sazby přímých plateb s ohledem na velikost zemědělského podniku. Politika podpory rozvoje venkova by měla více než doposud brát v úvahu nové priority s ohledem na boj se změnami klimatu, řízení rizik či kompenzaci snížení zemědělských příjmů.

Nejradikálnější (a též nejméně pravděpodobná) varianta předpokládá postupně zrušení přímých plateb v jejich stávající podobě a poskytování pouze omezených plateb za veřejné statky spojené s environmentální dimenzí zemědělství a za přírodní omezení. Zrušena by podle ní měla být i všechna tržní regulační opatření s výjimkou případů závažné krize. Podpora rozvoje venkova by opět měla být zaměřena hlavně na boj se změnami klimatu a ochranu životního prostředí (více v příspěvku „Komise prezentovala svoje představy o budoucnosti SZP po roce 2013“, [Monitoring listopad 2010](#)).

Před i po zveřejnění tohoto sdělení, které předchází publikaci konkrétních legislativních návrhů, probíhala debata na úrovni členských států (více v příspěvku v příspěvku „Od mléčné krize k Pařížské výzvě“, [Monitoring prosinec 2009](#), v příspěvku „Budoucí SZP musí být ‚silná‘“, [Monitoring únor 2010](#), a v příspěvku „Debata o budoucnosti SZP po roce 2013 pokračuje“, [Monitoring září 2010](#)). Mezi členskými státy převažují zastánci silné SZP (Francie, Německo, Španělsko, Polsko, Portugalsko, Itálie), která by nadále využívala nástrojů, jako jsou přímé platby a tržní regulace snižující rizika vyplývající z pohybů na zemědělských trzích a zabraňující přílišnému poklesu příjmů v zemědělské oblasti. Názory se různí spíše v dílčích otázkách, např. pokud je o metodiku distribuce přímých plateb.

Především „nové“ členské státy, které stále ještě nemají dle přístupových podmínek možnost benefitovat z plného podílu na přímých platbách v porovnání se státy EU-15, nesouhlasí s tím, aby výše jednotné platby byla po roce 2013 vypočítávána na základě „historického principu“, což by je vzhledem k nižším přímým platbám v minulých letech znevýhodňovalo. Favorizují spíše kalkulaci přímých plateb dle velikosti zemědělského podniku (pozice zastávaná např. Polskem, ČR, pobaltskými státy, Rumunskem, ale podporovaná např. i Itálií či Portugalskem). Státy jako Švédsko či Dánsko, jejichž zemědělský sektor je postaven spíše na menších farmách, naopak nesou-

hlasí s úplným odmítnutím „historického principu“, další státy typu Belgie, Finska či Lucemburska požadují pro výpočet přímých plateb vzít v úvahu ještě další faktory socioekonomického charakteru.

Další spornou otázkou je například to, jak má být řešena podpora dalšího „zelenání“ SZP.

Zda se tak má dít v rámci prvního pilíře pomocí speciálních plateb, jak to navrhuje Komise (např. za dodržování střídavého zemědělství, ponechávání půdy ladem za účelem ochrany životního prostředí, udržování stálých pastvin apod.), nebo má být podpora ochrany životního prostředí spojena především s druhým pilířem (podporou rozvoje venkova, inovačních a modernizačních projektů apod.). Zatímco první variantu podporují např. Francie, Španělsko, Nizozemí, Dánsko či Bulharsko, státy jako Itálie, Velká Británie či Německo ji odmítají a podporují druhou možnost.

To však zdaleka nejsou jediné sporné body. K dalším diskutovaným otázkám náleží, zda podpořit návrh Komise, aby byly přímé platby zastropovány dle velikosti zemědělského podniku, jak moc má tržní regulace chránit zemědělce před nestálostí situace na zemědělských trzích, jak tuto ochranu skloubit s požadavky WTO, aby byl zemědělský obchod ve světovém měřítku maximálně liberalizován a jednotlivé státy skoncovaly s protekcionistickými praktikami typu vývozních náhrad ap.

Zastánci hlubší reformy SZP, a to především ve jménu výdajových úspor, jsou v menšině. Ambicióznější reformu SZP, která by brala v úvahu nutnost rozpočtových škrťů a která by prostřednictvím dotací v rámci druhého pilíře podporovala hlavně konkurenceschopnost evropského zemědělství, např. požadovala po komisaři pro zemědělství a rozvoj venkova Dacianu Ciolosovi prostřednictvím dopisu britská konzervativní poslankyně Caroline Spelman.

V případě Velké Británie se jedná o poměrně ojedinělou podporu třetí varianty reformy SZP, která mj. nepodporuje další platby za „zelenání“ SZP v rámci prvního pilíře, ale spíše se přiklání k dotační podpoře inovací v rámci pilíře druhého. Platby prvního pilíře považuje spíše za přechodný nástroj a podporuje naopak snížení závislosti evropských zemědělců na dotacích. Tržní regulace by dle tohoto přístupu měly být jen jakousi poslední pojistkou (britská pozice mnohem více podporuje půjčky či pojištění namísto instrumentů přímé regulace).

Nezanedbatelným aktérem v debatě o budoucnosti SZP je EP, který má o těchto otázkách na základě Lisabonské smlouvy spolurozhodovat. EP v červenci 2010 schválil [usnesení](#) o budoucnosti SZP po roce 2013 (více v příspěvku

„Reforma SZP po roce 2013 na plenárním zasedání EP“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#)) a nyní publikoval návrh zprávy, která bude základem pro usnesení EP.

Obsah

[Zpráva Alberta Desse](#) je věnována 5 hlavním problémovým okruhům spjatým s otázkami budoucnosti SZP. Jedná se o budoucnost přímých plateb; způsoby, jak zajistit ochranu přírodních zdrojů a zakomponovat do SZP další prvky ochrany životního prostředí; dodržování závazků podmíněnosti (normy cross-compliance) a možnosti jejich zjednodušení; optimální podoba „záchranné sítě“ (nástroje pro regulaci trhu) a budoucnost politiky rozvoje venkova.

V případě přímých plateb zdůrazňuje jejich důležitost pro stabilizaci zemědělských příjmů; jejich poskytování i do budoucna považuje za bezpodmínečně nutné. První pilíř SZP má být dle Desse silný.

Zároveň zpráva zmiňuje, že při rozdělování finančních prostředků v SZP by mezi členskými státy neměly panovat „větší nesoulady“. Každý členský stát by měl dosáhnout alespoň na dvě třetiny průměrné úrovně přímých plateb v EU, zpráva se tak přiklání ke spravedlivější distribuci přímých plateb mezi členskými státy a v rámci nich mezi jednotlivými zemědělci. Podporována je podoba přímých plateb jakožto jednotné platby na zemědělský podnik (zde je dobré připomenout, že většina států východního rozšíření EU ještě stále používá model jednotné platby na plochu SAPS). Doporučován je ale odklon od historických referenčních hodnot a přechod k plošné regionální nebo vnitrostátní přímé platbě s přihlédnutím ke zvláštním specifikům některých regionů. Zpráva se přiklání k dalšímu zjednodušení režimu přímých plateb, pokud je o podporu dalšího oddělování plateb od produkce, konstatuje, že v některých problematických odvětvích či regionech (např. horských) bude zřejmě nutné zachovat prémie vázané na produkci do určité míry i po roce 2013. Z hlediska ČR, jejíž zemědělský sektor se vyznačuje poměrně vysokou koncentrací produkce do větších podniků, je důležité, že zpráva odmítá opatření, která by diskriminovala podniky např. podle velikosti, nesouhlasí tedy s problematickým „zastropováním“ přímých plateb.

Zpráva se ztotožňuje s tvrzením, že ochrana přírodních zdrojů by měla do budoucna jít za rámec stávající podmíněnosti zemědělských dotací dodržováním norem cross-compliance. Nesouhlasí ale s navrhovaným modelem Komise, aby tato problematika byla ošetřena prostřednictvím doplňkových plateb v rámci prvního pilíře. Naopak se přiklání k názoru, že ochrany život-

ního prostředí členské státy dosáhnou lépe prostřednictvím opatření druhého pilíře, kde jsou již dnes k dispozici agroenvironmentální opatření.

Zpráva navrhuje, aby byly vytvořeny programy na ochranu zdrojů prostřednictvím prioritního seznamu plošných opatření v rámci druhého pilíře, která by se týkala např. boje proti půdní erozi, inovací za účelem posílení ochrany životního prostředí, podpory střídavého zemědělství atd. Tyto programy by byly ze 100% financovány z rozpočtu EU, přičemž propojení těchto programů s prvním pilířem by spočívalo v tom, že každý příjemce přímých plateb by musel povinně provádět alespoň 2 takové programy. Pokud by tak nečinil, ztrácel by nárok i na přímé platby. Tyto nové programy bude přirozeně nutné zaplatit. Zpráva se přiklání k posílení a modifikaci stávající modulace, a to tak, že by na tyto programy sice měly být využity prostředky prvního pilíře, ale členské státy, které zaostávají za průměrem přímých plateb poskytovaných v EU, by si měly samy zvolit, zda chtějí tyto programy částečně financovat z prvního pilíře, nebo plně prostřednictvím pilíře druhého.

V případě cross-compliance zpráva vyzývá Komisi ke zjednodušení a sjednocení stávajících kontrolních předpisů, zejm. doporučuje přezkoumání předpisů týkajících se hygieny a označování zvířat.

U tržní regulace zpráva podobně jako v případě přímých plateb zdůrazňuje nutnost zachovat nástroje na řízení trhu jakožto „bezpečnostní síť“, která by ale měla být využívána jen v případě krizí, cenových výkyvů apod. „Záchrannou síť“ by mělo tvořit soukromé skladování, veřejné intervence a další nástroje pro případ narušení trhu a nouzová ustanovení.

Členské státy by měly mít možnost podle vnitrostátních a regionálních potřeb využít až 2% přímých plateb na řízení rizik, stabilizaci a prevenci a v odůvodněných případech použít i další prostředky z vnitrostátních fondů. Zpráva též vzhledem k požadavkům WTO uznává potřebu zrušit v EU vývozní náhrady, mělo by se tak ale stát jen za předpokladu, že i ostatní členové WTO (především USA, Kanada, Austrálie a Nový Zéland) přizpůsobí své vývozní subvence tak, aby byly v souladu s pravidly WTO. EU by navíc měla namísto stávajících vývozních subvencí zavést systém vývozních úvěrů, který by byl v souladu s požadavky WTO. V souvislosti s vývojem na světových trzích se zemědělskými komoditami zpráva zmiňuje, že je třeba bojovat proti spekulacím a uvažovat o skladování zásob důležitých zemědělských surovin.

U politiky podpory rozvoje venkova zpráva doporučuje věnovat další pozornost podpoře mladých zemědělců, zachovat podporu tzv. zne-

výhodněných oblastí (LFA) i stávající kritéria pro jejich vymezení. V druhém pilíři doporučuje zavést „cílenější opatření“, která by měla být v souladu s uskutečňováním priorit strategie Evropa 2020.

Postoj ČR

ČR prostřednictvím svého ministerstva zemědělství vyjadřovala ke stávajícím návrhům na reformu SZP po roce 2013 především tyto požadavky: Jednoznačně požadovala hlavně narovnání asymetrických prvků v distribuci přímých plateb mezi členskými státy, aby se stávající nerovnosti způsobené přístupovými podmínkami nepřenášely i do dalšího finančního období.

Kritéria pro rozdělování přímých plateb by měla být objektivní a optimálně by měla být určována podle velikosti podniku.

Problematickým bodem z hlediska ČR bylo především Komisí navrhované „zastropování“ přímých plateb dle velikosti podniku (pro podniky pobírající ročně na přímých platbách 300 tis. € a více).

V ČR by se taková redukce týkala téměř čtvrtiny všech vyplácených přímých plateb, což dokumentovala i [každoroční zpráva](#) týkající se distribuce přímých plateb producentům v členských zemích, kterou Komise publikovala v lednu 2011. Zpráva reflektovala situaci za rok 2009. Otázka „zastropování“ či vůbec přizpůsobování přímých plateb velikosti zemědělských podniků je sporná. Podobná situace koncentrované zemědělské výroby, která v některých případech (podobně jako v ČR) souvisí ještě s podobou někdejšího procesu kolektivizace zemědělství, panuje např. i na Slovensku či v Maďarsku, významným podílem velkých podniků v zemědělském sektoru se ale vyznačuje například i Německo. V žádné z těchto zemí by však dle zprávy Komise předpokládané „zastropování“ přímých plateb nezpůsobilo takové ztráty jako v ČR. Naopak by se takové opatření téměř vůbec nedotklo zemí, v jejichž zemědělském sektoru hrají významnou roli malé a střední podniky (např. Francie).

Další vývoj

K návrhu zprávy jsou nyní (do 14. 3. 2011) podávány pozměňovací návrhy. Následovat bude hlasování výboru AGRI a následně i celého pléna EP o usnesení (nejspíše v červnu 2011). Debatě o budoucnosti SZP do roku 2020 byla věnována i podstatná část [zasedání](#) Rady 21. 2. 2011. Po již proběhnutých politických debatách na téma potravinové bezpečnosti a vlivu zemědělství na životní prostředí a změny klimatu, které se uskutečnily v prosinci 2010 a v lednu

2011 (více v příspěvku „Debaty o budoucnosti SZP po roce 2013: další příspěvky unijních institucí“, [Monitoring leden 2011](#)) se tentokrát Rada věnovala územní rovnováze (v souladu s 3 hlavními okruhy problémů, které pro debatu o budoucnosti SZP definovalo sdělení Komise z listopadu 2010).

V debatě zástupců členských států se objevily návrhy, aby byla politika podpory rozvoje venkova více koordinována s regionální a kohezní politikou EU. Rozvoj venkova by měl být více propojen s podporou místních trhů, turismu, ale i s podporou produkce OZE. Debaty byly také věnovány otázkám, jak udržet na venkově mladé zemědělce a jejich rodiny, což je problémem napříč celou EU. Navrhováno bylo například zlepšení infrastruktury na venkově. Maďarské předsednictví bude nyní připravovat závěry všech tří debat pro vypracování a přijetí společné pozice, které se očekává v květnu 2011.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EP: Odpadní elektrická a elektronická zařízení musíme sbírat a recyklovat

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (KOM(2008)810)

Plénum EP 3. 2. 2011 [přijalo](#) poměrem 580:37: 22 [zprávu Karl-Heinze Florenze](#) z výboru ENVI týkající se zprísňení stávající [směrnice č. 2002/96](#) o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive).

Kontext

Komise svůj návrh předložila v prosinci 2008 s cílem „napojit“ jej věcně na [směrnici č. 2002/95](#) o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (tzv. RoHS Directive), jejíž [revizi](#) předložila rovněž. Ve výsledku by měl vzniknout koherentní legislativní rámec ke snížení nebezpečných látek (mj. olova, rtuti či kadmia) v elektrických a elektronických zařízeních, resp. ke zvýšení míry jejich znovuvyužití a recyklace v případě, že daná zařízení vyjdou z užívání. Členské státy se stavějí proti propojení směrnic RoHS a WEEE, resp. jsou spíše pro 2 separátní normy s různým záběrem a různými cíli (více v příspěvku „Rada má pochyby o revizi směrnic o elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring říjen 2009](#)). Výbor ENVI však již v červnu 2010 demonstroval zcela opačný postoj (více v příspěvku „ENVI: směrnice o elektrických a elektronických zařízeních musí

být přísnější“, [Monitoring červen 2010](#)). Potvrdilo se to i v listopadu 2010, kdy plénum EP přijalo svou pozici k prvnímu čtení návrhu, jež by měl revidovat směrnici RoHS (více v příspěvku „EP: směrnice o elektrických a elektronických zařízeních musí být přísnější“, [Monitoring listopad 2010](#)).

Obsah a sporné body

Podle EP by se měla elektrická a elektronická zařízení více „znovuvyužívat“ a recyklovat. V praxi to znamená (navzdory Radě a členským státům) přísnější požadavky jak na kvalitu sběru, tak na jeho objem. EP přitom tvrdí, že by se v žádném případě neměla zvyšovat byrokratická zátěž, byť bude nezbytně účinněji vystupovat proti vývozu WEEE do třetích (zejm. rozvojových a rozvíjejících se) zemí.

EP počítá s tím, že jeho pozici proti Radě podpoří zejm. Komise, zvláště poté, co v lednu a únoru 2011 uveřejnila sdělení ([KOM\(2011\)21](#) a [KOM\(2011\)25](#)) o účinnějším využívání zdrojů a o komoditních trzích a surovinách.

Mezi lety 2012–2016 by měl vzrůst objem sběru WEEE na 85 % všech elektrických a elektronických zařízení vyrobených v EU (Komise navrhovala 65 % a již tento cíl Rada označila za nereálný). V roce 2012 by se měly vybrat alespoň 4 kg WEEE na hlavu, popř. ekvivalentní množství odvozené ze sběrů WEEE v roce 2010 (měl by se uplatnit vyšší cíl; obecně se odhaduje, že ročně se v EU na hlavu vyprodukuje 17–20 kg WEEE).

Primární by měla být recyklace (50–75 %; v závislosti na druhu WEEE), postupně by nicméně mělo růst (až na 5 %) také znovuvyužití.

Směrnice by se měla vztahovat prakticky na všechna WEEE s výjimkou rozsáhlých fixních průmyslových instalací, vojenské techniky a solárních panelů (zařízení k produkci energie z obnovitelných zdrojů). Standardy sběru by měly podle EP definovat standardizační organizace CEN a CENELEC.

Výrobci elektrických a elektronických zařízení by měli být předmětem jediné registrační procedury, snížit by se měl také počet položek, jichž by se měla registrace (prokazující, že výrobci své produkty designují i s ohledem na pozdější recyklaci) týkat. Na druhou stranu by se výrobci měli po boku členských států finančně podílet na organizaci a sběru WEEE prostřednictvím bezplatných sběrných dvorů a/nebo příslušných obchodů (malé obchody by měly mít výjimku, např. internetoví prodejci ale nikoliv). EP přesto tvrdí, že sběr WEEE by se měl řídit principem „znečišťovatel platí“, přičemž „znečišťovatelem“ by neměl být daňový poplatník (a potažmo obce), ale výrobce, obchodník a spotřebitel.

Při vývozu WEEE do třetích zemí by mělo důkazní břemeno (dokazování, že WEEE tam budou znovuvyužita) spočívat na vývozcích, nikoliv na úřadech, jež na export dohlížejí (jak původně navrhovala Komise).

Zainteresovaní aktéři (organizované zájmy typu EEB, Eurocommerce, DigitalEurope či UEAPME) výsledek prvního čtení návrhu v EP opatrně přivítali.

Zvláště organizace UEAPME ale apelovala na to, aby vyšší míra odpovědnosti za nakládání s WEEE spočívala spíše na členských státech nebo spotřebitelích než na výrobcích a obchodnících, neboť řada z nich spadá do zranitelné kategorie malých a středních podniků.

Další vývoj

Rada by měla v následujícím období formalizovat svou již dříve artikulovanou pozici, výrazně odlišnou od postoje EP.

Tím dojde s největší pravděpodobností k zahájení druhého čtení v EP i v Radě.

EP potvrdil kompromis týkající se omezení emisí CO₂ z lehkých užitkových vozů

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel ([KOM\(2009\)593](#))

Plénum EP [stvrdilo](#) 15. 2. 2010 poměrem 534:117:15 kompromis k návrhu nařízení, jež by mělo limitovat emise CO₂ u lehkých užitkových vozů („dodávek“).

Kontext

Komise svůj návrh předložila v říjnu 2009 s cílem meritorně doplnit [nařízení č. 443/2009](#) vztahující se na nové osobní automobily (více v příspěvku „Komise chystá limit na emise CO₂ u vozidel nad 3,5 t“, [Monitoring říjen 2009](#)). Nové nařízení by se mělo vztahovat na vozidla nad 3,5 t (resp. i na vozidla kategorie N1 vážící bez nákladu do 2610 kg).

Rada o návrhu jednala zejm. v první polovině roku 2010 (více v příspěvku „Rada se opět neshodla na omezení emisí CO₂ z lehkých užitkových vozů“, [Monitoring červen 2010](#)), výbor ENVI schválil poměrem [zprávu Martina Callanana](#) v září 2010 (více v příspěvku „ENVI už ví, jak omezit emise CO₂ z lehkých užitkových vozů“, [Monitoring září 2010](#)). Ke kompromisnímu znění návrhu dospěly Rada a EP v prosinci 2010, Rada jej bezprostředně poté také v podobě tzv. politické dohody schválila (více v příspěvku „Rada

a EP se shodly, jak omezit emise CO₂ z lehkých užitkových vozů“, [Monitoring prosinec 2010](#)).

Obsah

■ Dodávky by měly v roce 2017 produkovat 175 g CO₂/km, v roce 2020 147 g CO₂/km (výchozím stavem jsou 203 g CO₂/km z roku 2007).

Dané hodnoty by měly představovat průměr, tj. každý výrobce by měl moci produkovat takové vozy s takovými emisemi, aby v průměru dosahovaly uvedených hodnot (výjimku by měli mít výrobci, kteří produkuje max. 22 tis. vozů ročně).

■ 175g „cíl“ bude nabíhat postupně: v roce 2014 by jej mělo dosahovat 70% dodávek každého výrobce, v roce 2015 75%, v roce 2016 80% a v roce 2017 100%.

Dodávky emitující méně než 50 g CO₂/km (např. elektromobily) by měly být zvýhodněny tzv. superkreditem. Za každý takový vůz by si výrobci měli mezi lety 2014–2015 započítat 3,5 „standardního“ vozu, v roce 2016 2,5 vozu a v roce 2019 1,5 vozu (pak už vždy jen 1 vůz).

■ Stanovené cíle jsou méně přísné, než původně navrhovala Komise.

Krom uvedeného došlo také ke snížení výše pokut za překročení limitů. Měly by se pohybovat od 15 € přes 25 € do 95 € v závislosti na množství gramů

(1–3 g) nad stanovený limit. Pokutu by měli výrobci platit za každé vozidlo počítané do sumy vozidel, která limit překročila. (Analogická úprava je i součástí nařízení č. 443/2009.)

Sporné body

Proti zmírnění textu Komise se již v prosinci 2010 postavily především environmentalistické organizace (např. T&E či Greenpeace) s argumentem, že ani původní návrh nepředstavoval z věcného hlediska pro výrobce dodávek žádný zásadní problém. Nová norma (vycházející fakticky pouze z hmotnostních parametrů vozidel) navíc výrobcům údajně umožní, aby vyráběli těžší a z hlediska ochrany životního prostředí problematictější vozy. Opačný postoj zastávalo a zastává Německo spolu s Francií a Itálií. Právě tyto 3 země – podporované organizací ACEA, reprezentující automobilové producenty – stály v pozadí dojednaného kompromisu.

Další vývoj

■ Rada by měla na první čtení v EP formálně zareagovat přijetím společného postoje. Vzhledem k tomu, že by se neměl od pozice EP lišit, mělo by to fakticky znamenat přijetí nového nařízení, které po uveřejnění v Úředním věstníku EU vstoupí v platnost.

VE ZKRATCE...

Školní docházka a gramotnost v hledáčku EU

Komise 31. 1. 2011 [zahájila](#) akční plán proti předčasnému ukončování školní docházky a 1. 2. 2011 [zřídila](#) odbornou skupinu na vysoké úrovni pro gramotnost vedenou nizozemskou princeznou Laurentien. V obou případech má jít o praktickou realizaci strategie EU [Evropa 2020](#). Navzdory řadě varovných statistických údajů (14,4 % lidí ve věku 18–24 let v EU nedokončí střední školu a 52 % z nich se bezprostředně poté stane nezaměstnanými; 20 % 15letých v Evropě postrádá základní dovednosti ve čtení a psaní) je však otázkou, zda má být právě EU tou platformou, na níž mají být uvedené problémy řešeny. Ostatně Komise v obou případech pouze replikuje své dřívější cíle, které se [nepodařilo naplnit](#), přičemž do budoucna nepředpokládá, že by svůj dosavadní přístup jakkoli (z hlediska formy nebo obsahu) pozměnila. Totéž lze konstatovat o [textu](#) ze 17. 2. 2011, který by měl napomoci zajistit všeobecnou dostupnost předškolního vzdělávání v EU.

EU reaguje na události v severní Africe

Nejdůležitější událost v oblasti vnějších vztahů, kterou EU musela v průběhu února 2011 řešit, bezesporu představovala situace v zemích Blízkého východu a především severní Afriky. EP o situaci v Tunisku a Egyptě diskutoval již na plénu 2. 2. 2011. Následující den přijal společně [usnesení](#) o situaci v Tunisku navržené frakcemi Greens/EFA, EPP, GUE-NGL, S&D, ALDE a ECR. EP v ní deklaroval podporu demokratickým procesům a odsoudil represe i použití síly. Další společně [usnesení](#), přijaté na plénu 17. 2. 2011, bylo věnováno podpoře přechodu k demokracii v Egyptě.

Situací ve Středomoří a především v Egyptě se zabývaly také závěry zasedání Evropské rady 4. 2. 2011, v nichž byla zmíněna možnost finanční pomoci EU pro období tranzice prostřednictvím nástrojů politiky sousedství a Unie pro Středomoří. Vysoká představitelka EU pro SZBP Catherine Ashton v únoru 2011 navštívila Tunisko i Egypt. Situace v regionu se však nadále komplikovala, především došlo k přenesení nepokojů do Libye, ale také do Jemenu či Bahrajnu. [Závěry](#) zasedání Rady

FAC, které se uskutečnilo ve dnech 20.–21. 2. 2011, odsoudily represe v Libyi a opět vyzvaly k podpoře tranzice k demokracii v arabském světě.

Již během února 2011 se jako závažný problém začal jevit zvýšený příliv uprchlíků, a to především z Tuniska a Libye. Nejcitelněji se to dotklo Itálie (uprchlíci z Tuniska „zaplavili“ ostrov Lampedusa), která začala volat po pomoci ostatních členských států. V libyjském případě proto začala být zvažována vedle sankcí i možnost vojenské intervence z humanitárních důvodů.

Nově otevřené veřejné konzultace

Komise 4. 2. 2011 po 2 zelených a 1 bílé knize z let 2005 a 2008 ([KOM\(2005\)672](#), [KOM\(2008\)165](#) a [KOM\(2008\)794](#)) [otevřela](#) další [veřejnou konzultaci](#) k otázce kolektivního odškodnění spotřebitelů, jež v různých podobách existuje ve 14 z 27 členských států a jehož zavedení v celé EU podporují především spotřebitelské organizace typu BEUC. Konzultace potrvá do 30. 4. 2011.

18. 2. 2011 Komise [zahájila veřejnou konzultaci](#) týkající se elektronických podpisů a elektronické identifikace. Potrvá do 15. 4. 2011. Poté by měla být připravena revize směrnice o elektronických podpisech ([č. 1999/93](#)) s cílem „zvýšit důvěru spotřebitelů a podniků v online transakce“. Mezitím bude Komise podporovat pilotní projekt [STORK](#) (Secure idenTity acrOss boRders linKed) zaměřený na přeshraniční uznávání systémů elektronické identifikace a snadnější přístup k veřejným službám v 18 evropských zemích (bez ČR).

Konečně 22. 2. 2011 byla zahájena [konzultace](#) týkající se zdanění finančního sektoru navazující na příslušné [sdělení](#) Komise z října 2010 (více v příspěvku „Komise řekla, jak si představuje zdanění finančního sektoru“, [Monitoring říjen 2010](#)). Konkrétní návrhy by měl odpovědný komisař Algirdas Šemeta uveřejnit údajně do léta 2011.

Rada schválila změny komitologie

Rada 14. 2. 2011 schválila [nařízení č. 182/2011](#), které provádí čl. 291 Smlouvy o fungování EU týkající se tzv. prováděcích aktů a od 1. 3. 2011 nahrazuje tzv. komitologické [rozhodnutí č. 1999/468](#). Plénum EP jej schválilo v prosinci 2010 (čl. 290 Smlouvy o fungování EU týkající se tzv. delegovaných aktů pro-

váděcí normu nevyžaduje, platí tedy od 1. 12. 2009, kdy vstoupila v platnost Lisabonská smlouva).

V praxi vzniknou 2 procedury: poradní nebo přezkumná. Jejich prostřednictvím budou členské státy ve výborech tzv. komitologie, jimž předsedá zástupce Komise, kontrolovat činnost unijní exekutivy při přijímání prováděcích aktů. První procedura (zaměřená mj. na oblast zemědělství, životního prostředí, zdraví, obchodu a daní; srov. [zde](#)) vyžaduje kvalifikovanou většinu zástupců členských států (podobně jako v Radě), druhá (zaměřená např. na oblast kultury) většinou prostou. V obou případech je ale Komise oprávněna prováděcí akt přijmout i přes nesouhlas členských států (nicméně za přísnějších podmínek). Pokud implementační akt vychází z normy přijaté procedurou spolurozhodování, může vůči němu EP nebo Rada kdykoli vznést námitku. Komise by měla návrh prováděcího aktu přezkoumat „se zřetelem k vyjádřeným postojům“.

Evropská občanská iniciativa od března 2012

Rada 14. 2. 2011 definitivně schválila nařízení o občanské iniciativě, jež by měla napomoci „přiblížit EU občanům“ nebo (lépe řečeno) občany EU – prostřednictvím iniciativy s min. 1 mil. podpisů občanů z alespoň čtvrtiny členských států (více v příspěvku „EU dosáhla kompromisu stran evropské občanské iniciativy“, [Monitoring prosinec 2010](#)). Nařízení se uplatní od 1. 3. 2012, tedy později, než se předpokládalo. Otázkou je také to, zda koncept iniciativy bude dostatečně „atraktivní“. Reálně lze očekávat, že od prvotního impulsu „zdola“ po novou legislativu (jejíž přijetí navíc není jisté) uplynou nejméně 3 roky. ČR získá poprvé peníze z unijního globalizačního fondu

Komise 14. 2. 2011 [schválila](#) žádost ČR o pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. 323 820 € by mělo 460 propuštěným pracovníkům společnosti Unilever v Nelahozevsi napomoci znovu najít zaměstnání (z prostředků by se měly hradit rekvalifikace, školení workshopy atd.). Schválení Radou a EP už by mělo být jen formální. ČR žádala o pomoc 634 pracovníkům.

Od zahájení své činnosti v lednu 2007 obdržel fond 73 žádostí v celkové výši 408,5 mil. €. Přestože Komise fond hodnotí jako úspěch, faktem je, že je problematický (pomoc je výrazně selektivní) a z roční alokace 500 mil. € se pravidelně využije jen zlomek.

Regulace roamingu bude nejspíš pokračovat

Komisařka Neelie Kroes se na veletrhu Mobile World Congress 14. 2. 2011 v Barceloně postavila

za pokračování regulace roamingu i po 30. 6. 2012, kdy by mělo vypršet [nařízení č. 717/2007](#), resp. [č. 544/2009](#) (od 1. 7. 2011 bude minuta odchozího hovoru stát max. 0,35 €, minuta příchozího hovoru 0,11 € a 1 SMS 0,11 €). Regulace by se naopak měla dále rozšířit: mělo by dojít (také) ke snížení cen datových služeb.

Obecně Kroes podporuje myšlenku sblížení (v současnosti [nesrovnatelných](#)) cen za využívání služeb mobilních operátorů v domovské síti a v zahraničí, a to do roku 2015. Rovněž by se měly postupně zlepšovat podmínky pro tzv. virtuální mobilní operátory (tj. ty, kteří nabízejí své služby skrze síť operátora standardního). Podle komisařky jsou ochotni akceptovat nižší marže.

Komise: ČR neplní předpisy v oblasti předcházení povodním

Komise 16. 2. 2011 [otevřela](#) proti ČR řízení za neplnění povinností vyplývajících z předpisů v oblasti předcházení povodním ([směrnice č. 2007/60](#)). ČR spolu s Rakouskem neinformovala o převzetí uvedené legislativy. Mělo se tak stát do 26. 11. 2009, ale ČR EU neinformovala ani po prvním, ani po druhém upozornění (27. 5. 2010 a 30. 9. 2010). Řízení může skončit soudem u Soudního dvora EU a finančními sankcemi. ČR argumentuje tím, že implementační norma (vyhláška MŽP) už je připravena, pouze není účinná (bude 4. 3. 2011).

Maďarský mediální zákon na plénu EP

EP na plenárním zasedání 16. 2. 2011 [projednával](#) také návrh usnesení týkajícího se kontroverzního maďarského mediálního zákona (více v příspěvku „Priority a problémy maďarského předsednictví“, [Monitoring leden 2011](#)). Text byl kompromisním dílem europoslanců frakcí ALDE, S&D, Greens/EFA a GUE/NGL, pravicoví europoslanci se od něj většinou distancovali. Usnesení zdůrazňovalo, že mediální zákon ve své stávající podobě je v rozporu s primárním právem EU (včetně Listiny základních práv EU) a vyzývalo maďarskou stranu, aby jej odvolala jako celek, nikoli pouze upravila. Plénum nakonec schválilo odklad hlasování o tomto usnesení na následující plenární zasedání v březnu 2011. Ani Komise si totiž nepřála takové vyhocení situace poté, co maďarští zástupci přislíbili provést v zákoně některé změny.

EP podpořil dohodu o volném obchodu mezi EU a Jižní Koreou

Plénum EP 17. 2. 2011 [schválilo](#) doporučení k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody o volném obchodu mezi EU a Korejskou republikou, která je první dohodou svého druhu uzavřenou mezi

EU a asijskou zemí. Dohoda má během 5 let odstranit téměř 99% celních bariér ve vzájemném obchodu s průmyslovými i zemědělskými výrobky. U zbývajících produktů (s výjimkou některých citlivých položek v oblasti zemědělského obchodu) by měl být zaveden bezcelní obchod v delším časovém horizontu. Nyní má následovat ratifikace na korejské straně, aby dohoda mohla vstoupit v platnost. Bilaterální jednání o dohodě byla poměrně komplikovaná a ani její finální podoba není na korejské straně stále předmětem konsensu; některá ustanovení jsou kritizována korejskými odbory či zemědělskými organizacemi. Rychlý vstup dohody v platnost naopak podporují v Jižní Koreji průmyslové kruhy, které si od ní slibují otevření nových trhů zejména pro korejské automobily a elektroniku. EU si od dohody slibuje až zdvojnásobení obrátu vzájemného obchodu s Jižní Koreou.

Komise šetří státní podporu na restrukturalizaci ČSA

Komise 23. 2. 2011 [zahájila](#) šetření, jehož cílem je prověřit, zda restrukturalizační plán ČSA může obnovit jejich dlouhodobou životaschopnost a zda bude navrhované omezení podnikatelských činností dostatečné k tomu, aby zmírnilo negativní účinky poskytnuté podpory na hospodářskou soutěž (podpora na záchranu a restrukturalizaci je státní podpora, která patří mezi ty, jež hospodářskou soutěž narušují nejvíce).

Zahájení šetření podle Komise nepředjímá jeho výsledek. Mohou do něj ale (krom ČSA samotných) vstoupit konkurenční společnosti či jiné třetí strany a uplatnit své připomínky.

ČSA byl poskytnut státní společností Osinek úvěr ve výši přibližně 94 mil. €. Komise má pochybnosti mj. o tom, kdy se přesně ČSA staly podnikem v obtížích a zda podpora neposkytne nadbytek prostředků na činnosti, které s restrukturalizací nesouvisí.

Vladimir Putin navštívil Brusel

24. 2. 2011 navštívil Brusel ruský premiér Vladimir Putin. Hlavním bodem jeho programu bylo [setkání](#) s předsedou Komise José Manuelem Durão Barrosem a [setkání](#) s předsedou Evropské rady Hermanem Van Rompuyem. Rusko v roce 2010 podepsalo s EU dokument nazvaný „Partnerství pro modernizaci“, na summitu EU-Rusko, který se uskutečnil v prosinci 2010, zase ruský prezident Dmitrij Medveděv EU požádal o podporu vstupu RF do WTO (více v příspěvku Summit EU-Rusko přinesl partnerství pro modernizaci“, [Monitoring červen 2010](#) ,a v příspěvku „Summit EU-Rusko hodnotil fungování Partnerství pro modernizaci“, [Monitoring prosinec 2010](#)).

Putin jednal s Barrosem především o energetice, ruskou stranu totiž znepokojují důsledky přijetí a implementace tzv. třetího liberalizačního balíku, který se vztahuje také na působení firem ze třetích zemí na evropském energetickém trhu (tzv. klauzule Gazprom). Putin varoval, že finanční náklady, které implementace principů unbundlingu přináší ruským firmám typu Gazpromu, by mohly vést ke zvýšení cen plynu pro evropské zákazníky. Podle Putina je požadavek unbundlingu vůči ruským firmám v rozporu s někdejšími dohodami mezi EU a Ruskem, což Barroso odmítl.

Dále byly diskutovány dopady evropské legislativy na vzájemné obchodní vztahy s Ruskem v dalších oblastech (REACH v oblasti trhu s chemikáliemi, veterinární a fytosanitární předpisy vztahující se na oblast zemědělství ap.).

Ještě před Putinovou návštěvou plénum EP 17. 2. 2011 [přijalo](#) návrh usnesení o právním státě v Rusku. Usnesení specificky poukazovalo na případy podnikatelů Michaila Chodorkovského a Platona Lebeděva, kteří byli v prosinci 2010 v novém procesu odsouzeni k dalším mnohaletým trestům vězení. Rezoluce poukazovala také na případ ruského právníka Sergeje Magnitského, který zemřel ve vězení, kde strávil rok, aniž by mu bylo sděleno obvinění z trestného činu. Problematika dodržování lidských práv v Rusku nicméně k nejdůležitějším bodům jednání Putina s Barrosem nepatřila.

Sociální partneři konzultují směrnici o pracovní době dál

Komise prodloužila konzultace se sociálními partnery ve věci připravované směrnice o pracovní době do 25. 3. 2011. Konzultace měly skončit 28. 2. 2011 (více v příspěvku „Komise: Druhé kolo konzultací o směrnici o pracovní době zahájeno, [Monitoring prosinec 2010](#)“). Návrh na prodloužení podaly BusinessEurope, UEAPME a ETUC. Všichni partneři se shodují na potřebě revize, nicméně rozcházejí se na jejím obsahu, rozsahu a cíli. Komise se dotazuje, zda má být směrnice adresná, nebo obecnějšího charakteru.

Test systému farmakovigilance

Poté, co bylo v Úředním věstníku EU publikováno [nařízení č. 1235/2010](#) a [směrnice 2010/84](#) (více v příspěvku „EP přijal jednu z částí farmaceutického balíku“, [Monitoring září 2010](#)), navrhla Komise provést zátěžový test celého systému, a to na základě případu léku Mediator, který jen ve Francii zabil 500 lidí, než byl v roce 2009 zakázán (v Itálii a Španělsku byl přitom zakázán již v roce 2004). Výsledek testu bude Rada znát 1. 4. 2011.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénium EP ve dnech 2.–3. 2. 2011

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Francesci Balzani týkající se dohod o obchodu s banány (A7-0002/2011)	501	Češková, Cabrnoc, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	113	-	18	-
Zpráva Francesci Balzani týkající se zrušení nařízení Rady (ES) č. 1964/2005 o celních sazbách pro banány (A7-0003/2011)	518	Češková, Cabrnoc, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	117	-	14	-
Zpráva Karla-Heinze Florenze týkající se odpadních elektrických a elektronických zařízení (OEEZ) (A7-0229/2010)	580	Češková, Cabrnoc, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	37	-	22	-

Plénium EP ve dnech 14.–17. 2. 2011

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Antonia Canciana týkající se práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě (A7-0020/2011)	540	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	63	-	89	-
Zpráva Martina Callanana týkající se výkonnostních emisních norem pro nová lehká užitková vozidla (A7-0287/2010)	534	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	117	-	15	-
Zpráva Klause-Heinera Lehneny týkající se posílení spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany (A7-0021/2011)	471	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	160	-	42	Strejček
Zpráva Iva Beleta týkající se radioaktivní kontaminace potravin a krmiv (A7-0001/2011)	555	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	62	Strejček	40	-
Zpráva Marisy Matias týkající se padělání léčivých přípravků (A7-0148/2010)	569	Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	12	-	7	-
Zpráva Rii Oomen-Ruijten týkající se přiměřených, udržitelných a spolehlivých důchodových systémů v Evropě (A7-0025/2011)	535	Cabrnoch, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	85	-	57	Fajmon
Zpráva Pervenche Berès týkající se hlavních směrů politik zaměstnanosti členských států (A7-0040/2011)	551	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Vlasák, Zahradil	59	-	8	Strejček

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

KALENDÁŘ NA BŘEZEN 2011

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
	1	2	3	4
		Rada COREPER II COREPER I		Rada COREPER I
			EP CONT, CRIS, CULT, DEVE, FEMM, INTA	
7	8	9	10	11
Rada EPSCO		Rada COREPER II COREPER I	Rada COMPETITIVENESS	Rada COMPETITIVENESS Neformální FAC
EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium SURE	
14	15	16	17	18
Rada ENVIRONMENT	Rada ECOFIN	Rada COREPER II COREPER I	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES COREPER II	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES COREPER I
EP AFCO, AGRI, CRIS, DROI, FEMM, ITRE, TRAN	EP AFCO, AGRI, BUDG, DROI, ECON, EMPL, FEMM, INTA, ITRE, PECH, PETI, SEDE, TRAN	EP AFET, BUDG, CULT, ECON, EMPL, ENVI, IMCO, INTA, ITRE, LIBE, PECH, PETI, TRAN	EP AFET, CULT, ENVI, INTA, ITRE, LIBE, SURE	
21	22	23	24	25
Rada FAC GAC	Rada COREPER I		Rada Evropská rada Neformální ENVIRONMENT	Rada Evropská rada Neformální ENVIRONMENT
EP AFET, ECON, IMCO, JURI, REGI	EP AFET, CONT, DEVE, ECON, IMCO, JURI, REGI	EP Plénium	EP Plénium BUDG	
28	29	30	31	
Rada EYC	Rada EYC	Rada COREPER II COREPER I	Rada TTE	
EP AGRI, CONT, CRIS			EP BUDG, CONT, ITRE	

SEZNAM ZKRATEK

ACEA	European Automobile Manufacturers Association (Evropská asociace výrobců automobilů)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BRIC	Brazil, Russia, India, China (Brazílie, Rusko, Indie, Čína)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CCCTB	Common Consolidated Corporate Tax Base (společný konsolidovaný základ daně právnických osob)
CCS	carbon capture and storage (zachycování a ukládání oxidu uhličitého)
CEN	European Committee for Standardization (Evropský výbor pro standardizaci)
CENELEC	European Committee for Electrotechnical Standardization (Evropský výbor pro elektrotechnickou standardizaci)
CER	Community of European Railway and Infrastructure Companies (Společenství evropských železničních společností)
CIAA	Confederation of the Food and Drink Industries of the European Union (Konfederace potravinářského a nápojového průmyslu v Evropské unii)
CO2	oxid uhličitý
COMPETITIVENESS	Competitiveness Council (Rada pro konkurenceschopnost)
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
CRIS	Financial, Economic and Social Crisis Committee (Výbor EP pro finanční, hospodářskou a sociální krizi)
ČR	Česká republika
ČSA	České aerolinie
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EEB	European Environmental Bureau (Evropský úřad pro životní prostředí)
EEC	European Economic Community (Evropské hospodářské společenství)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EK	Evropská komise
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
ENVIRONMENT	Environment Council (Rada pro životní prostředí)
EP	Evropský parlament

EPO	European Patent Office (Evropský patentový úřad)
EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
EPSCO	Employment, Social Policy, Health and Consumer Affairs Council (Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele)
ER	Evropská rada
ES	Evropské společenství
ESBA	European Small Business Alliance (Evropská aliance malého podnikání)
ESM	European Stabilization Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
ETUC	European Trade Union Confederation (Evropská konfederace odborových organizací)
EU	Evropská unie
Eurocommerce	Association of Commerce of the European Union (Sdružení obchodu EU)
Eurochambres	European Association of Chambers of Commerce and Industry (Asociace evropských obchodních komor a průmyslu)
EYC	Education, Youth and Culture Council (Rada pro školství, mládež a kulturu)
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FFII	Foundation for a Free Information Infrastructure (Nadace pro svobodnou informační infrastrukturu)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
Greens/EFA	Group of the Greens/European Free Alliance (Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance)
GUE/NGL	Group of The European United Left/Nordic Green Left (Skupina Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice)
HDP	hrubý domácí produkt
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LFA	Less Favoured Area (znevýhodněná oblast)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MD	Ministerstvo dopravy ČR
MŽP	Ministerstvo životního prostředí ČR
ODS	Občanská demokratická strana
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj)
OEEZ	odpadní elektrická a elektronická zařízení
OHIM	Office of Harmonization for the Internal Market (Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu)
OZE	obnovitelné zdroje energie
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PNR	Passenger Name Record (záznam o jménech cestujících)
PPP	Public-Private Partnership (partnerství soukromého a veřejného sektoru)
REACH	Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemical Substances (registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
RF	Ruská federace
RoHS	Restriction of Hazardous Substances (omezení nebezpečných látek)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SMEs	Small and Medium-sized Enterprises (malé a střední podniky)
SMS	Short Message Service (služba krátkých textových zpráv)
SURE	Policy Challenges Committee (Výbor EP pro politické výzvy)
SZBP	společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZP	společná zemědělská politika

T&E	European Federation for Transport and Environment (Evropská federace pro dopravu a životní prostředí)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
TTE	Transport, Telecommunications and Energy Council (Rada pro dopravu, telekomunikace a energetiku)
UEAMPE	European Association of Craft, Small and Medium-Sized Enterprises (Evropská asociace živnostníků a malých a středních podniků)
USA	United States of America (Spojené státy americké)
WEEE	Waste Electrical and Electronic Equipment (odpadní elektrická a elektronická zařízení)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)Slovníček

SLOVNÍČEK

Amsterodamská smlouva

Revize primárního práva, která mění do té doby platná znění Smlouvy o ES a Smlouvy o EU. Byla podepsána 2. 10. 1997 a v platnost vstoupila 1. 5. 1999 (viz také „primární právo“).

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

britský rabat

Sleva z odvodů do rozpočtu EU pro Velkou Británii. Velká Británie ji získala na základě výsledku summitu ve Fontainebleau v roce 1984 v důsledku narůstajícího příspěvku do rozpočtu, který byl v té době neadekvátní výši britského hrubého domácího produktu. Výsledkem summitu ve Fontainebleau byla dohoda, která zajišťuje návrat 66 % britského příspěvku zpět ve formě strukturální pomoci.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

EU-15

Těž „starší členské státy“. Označení pro původní státy EU před jejím východním rozšířením v roce 2004.

evropská politika sousedství

Těž evropská sousedská politika. Program prohlubování vztahů mezi EU a třetími státy ležícími v jejím sousedství oficiálně představený v květnu 2004. Zahrnuje státy, jež byly v rámci tzv. Barcelonského procesu součástí partnerství mezi EU a státy Středomoří, tj. státy severní Afriky (Alžírsko, Egypt, Maroko, Tunisko a nově také Libye) a Blízkého východu (Izrael, Jordánsko, Libanon, Palestina a Sýrie), a státy postsovětského prostoru (Arménie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Gruzie, Moldavsko a Ukrajina).

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

farmakovigilance

Dozor nad léčivými přípravky po jejich registraci směřující k zajištění maximální bezpečnosti a co nejvýhodnějšího poměru prospěšnosti léčivého přípravku k jeho rizikům. Součástí této činnosti je detekce, hodnocení, pochopení a prevence nežádoucích účinků léků nebo problémů, jako je např. špatné užívání nebo zneužívání léků, lékové interakce, vliv na plod, na kojene děti atd.

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

Health Check

Doslova „zdravotní kontrola“. Střednědobá revize fungování reformy společné zemědělské politiky, jejíž podoba (novelizace čtyř stěžejních legislativních norem) byla schválena v roce 2008.

Charta základních práv EU

Též Listina základních práv EU. Dokument vypracovaný na návrh Evropské rady v Kolíně nad Rýnem z června 1999 tzv. Konventem, působícím v době od 17. 12. 1999 do 2. 10. 2000. Charta čítá 50 článků rozdělených do 7 kapitol a má být katalogem základních práv občanů EU. Přijala ji Evropská rada na summitu v Nice 7. 12. 2000. V té době nebylo rozhodnuto o závaznosti obsahu Charty ani o jejím napojení na stávající primární právo. V tomto směru se stala průlomem až Smlouva zakládající Ústavu pro Evropu, která Chartu obsahovala přímo ve svém textu, a následně Lisabonská smlouva, která text Charty sice neobsahuje, považuje jej však za právně závazný stejně jako příslušné texty primárního práva. Ratifikace Lisabonské smlouvy tedy de iure znamená i ratifikaci Charty (viz také „primární právo“ a „Rada“).

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Též konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsanych parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62 %) (viz také „Rada“).

maastrichtská (konvergenční) kritéria

Požadavky na hospodářskou konvergenci států usilujících o přijetí společné měny. Byly formulovány v rámci (maastrichtské) Smlouvy o EU. Cílem je ošetření hospodářských ukazatelů ve 4 hlavních oblastech: cenová stabilita; stav veřejných financí včetně udržování přiměřené míry rozpočtového deficitu veřejného sektoru; vývoj úrokové míry; udržování měny v povoleném fluktuálním pásmu mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému bez devalvace vůči jiným měnám po dobu minimálně 2 let (viz také „Pakt stability a růstu“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

Pakt stability a růstu

Dokument mající zajistit, že členské státy budou dodržovat rozpočtovou disciplínu i po zavedení jednotné měny euro. Sestává z rezoluce Evropské rady přijaté v červnu 1997 a dvou nařízeních z července 1997. V červnu 2005 byla pravidla Paktu rozvolněna.

posílená spolupráce

Nástroj EU zakotvený v čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU. Od přijetí Amsterodamské smlouvy umožňuje, aby se některé členské státy EU (minimálně však třetina z nich, v současnosti 9) mohly v určité oblasti integrovat nad rámec integrace dosažené EU jako celkem. Posílená spolupráce musí být otevřená všem členským státům, nesmí narušovat vnitřní trh EU, hospodářskou, sociální a územní soudržnost ap. Rada o jejím zahájení zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou, souhlasit musí i Evropský parlament (viz také „Amsterodamská smlouva“, „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „Rada“, „Smlouva o fungování EU“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednomyslnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

Rada Evropy

Mezivládní organizace založená v roce 1949 se sídlem ve Štrasburku. V současnosti sdružuje prakticky všechny státy Evropy (mimo stojí například Bělorusko či Vatikán). Základními principy členství jsou akceptace a dodržování zásad demokracie, právního státu, garance lidských práv a svobod, spolupráce v oblasti kultury či vzdělávání. Její nejznámější institucí je Evropský soud pro lidská práva, Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950 je právním základem činnosti soudu. Rada Evropy je na rozdíl od Evropské rady, která je součástí institucionální struktury EU, vůči EU zcela nezávislou a svébytnou organizací (viz také „Rada“).

ratingová agentura

Organizace zaměřující se na vyhodnocování platební schopnosti tržních subjektů nebo států, u nichž označuje ocenění kredibility („úvěruschopnosti“) na zahraničních trzích. Mezi nejznámější ratingové agentury patří Standard & Poor's, Moody's a Fitch-IBCA. Hodnocení se promítá v tzv. ratingu, jenž je na škále nejlepší-nejhorší označován začátečními písmeny abecedy: AAA/D (Standard & Poor's) nebo Aaa/C (Moody's).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), již jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Též Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

sociální partneři

Organizace, s nimiž Komise jedná o problematice sociální politiky. Činí tak z titulu požadavku, jež je zakotven v zakládacích smlouvách EU. Mezi sociální partnery patří jak zástupci zaměstnavatelů, tak zástupci zaměstnanců (viz také „Komise“).

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Též spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

unbundling

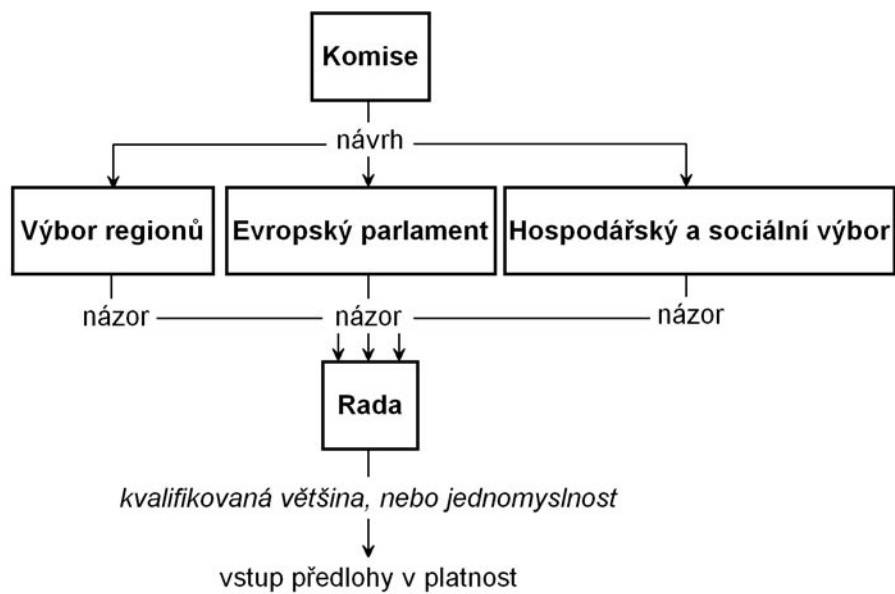
Termín, jež lze přeložit jako „rozdělení“. V souvislosti s liberalizací energetických trhů je často používán pojem „vlastnický unbundling“ či „právní unbundling“, jež označuje právní oddělení produkce od distribuce a obchodu s energetickými zdroji.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jež má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“). Schémata rozhodovacích procedur

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

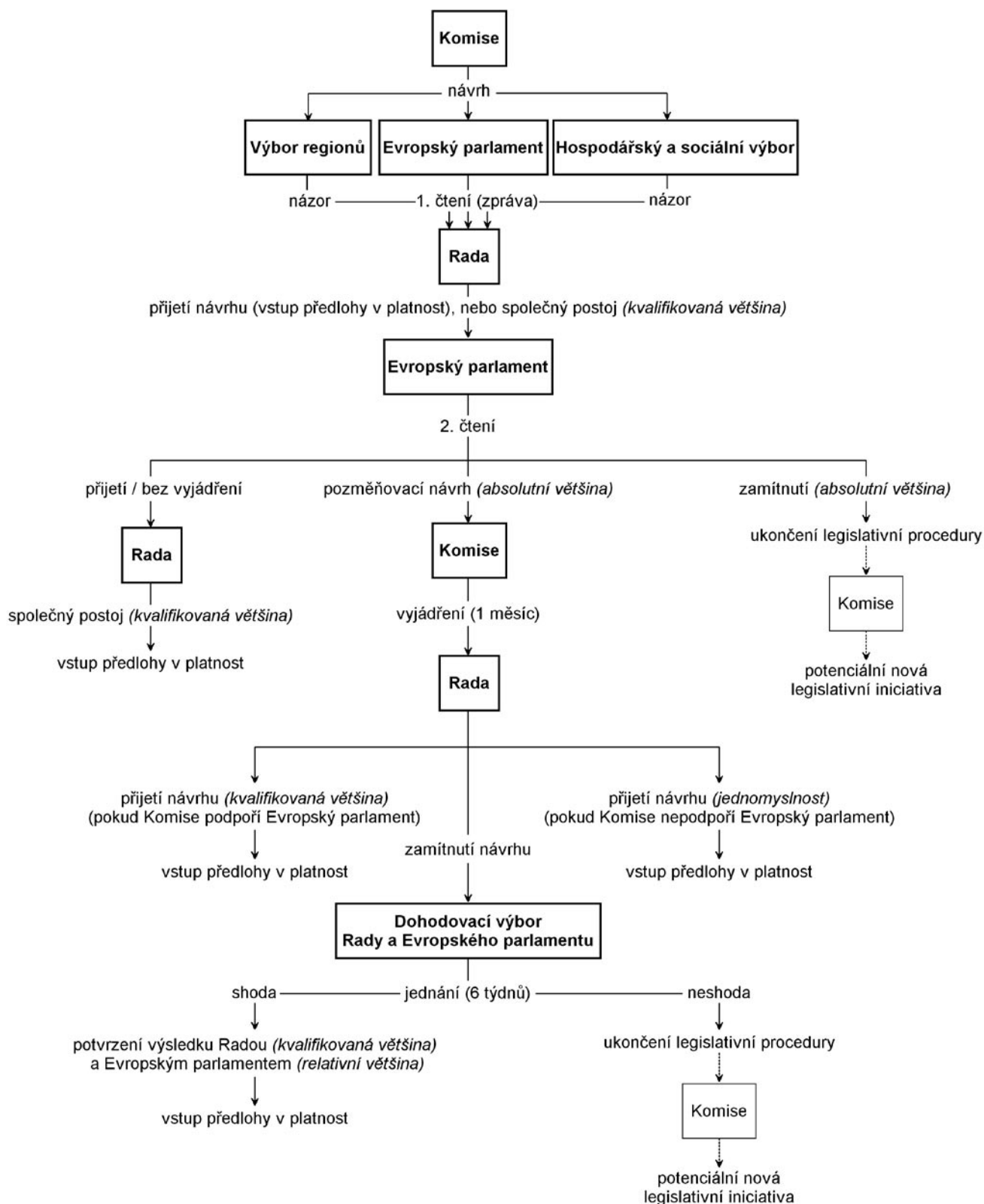
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.